

BİRİNCİ BÖLÜM

Sevdiğiniz adam sizin bir kadın olduğunuzun farkında bile değilse ne yapabilirsiniz ki? Caty ne yapacağını çok iyi biliyordu ama Dominic Raynolds'un bundan hoşlanmayacağı muhakkaktı. Bunu düşünürken bitişik odadan gelen hiddetli bağırmaların ardından Dominic'i karşısında buldu. Dışarıda ki ofiste ki sekreterlerden biri olan Mary, Caty ile bir konuşmanın ortasındaydı, ama Dominic'in yüzünde ki dehşet verici ifadeyi görünce koşarak odadan çıktı. Caty başını aly edencesine sallayarak "Eğer Mary seninle çalışmaya başlamadan önce sinirli bir insan değilse bile artık olmuştur" dedi. Soğukkanlılığını korumaya çalışıyordu.

Dominic kaşlarını çattı. "Mary'nin sinirleri bana vız gelir."

"İşte senin sorunun bu" dedi Caty gergin duygularla bulutlanmış öfke fışkırarak "Senin dışında kimsenin duygularına aldırılmazsın."

Dominic'in sert hatlı dudakları gerildi. Ab-ncak Caty bundan daha kötüsünün olabileceğini biliyordu. Dominic'in etrafında ki herkes boşuna sinir hastası olmamıştı.

"Bu kahrolası şeye ne diyorsun?" Dominic burnunun dibinde Caty'e bir kağıt sallıyordu. Caty onu daha çok kızdıran bir sükunetle başını kaldırıp baktı. "Sizin ne düşündüğünüzü bilmiyorum ama bana göre bir mektup" diyerek meydan okurcasına onu süzdü.

Dominic'in huysuz bir şekilde nefes alması kadının münasebetsiz şekilde konuşmasından hiç memnun olmadığı anlaşılıyordu. Ama o anda Caty'nin onun ne düşündüğüne aldırıldığı yoktu. Tek amacı her şeyin vız geldiğini ona göstermekti.

Tabi ki bu gerçek değildi. Dominic ile ilk tanıştığından beri ona değer vermiş, daha fazlası bu beş yıl içinde ona aşık olmuştu. Ama Dominic'i sahip olduğu bir sürü başarılı şirketlerden başka hiçbir şey ilgilendirmiyordu. Dominic'in hayatında kadın yoktu hatta kadınların farkında bile değildi.

Caty'e herkes bir model kadar güzel olduğunu söylerken. Dominic'in ilgisizliği onu daha da sinirlendiriyordu. Dominic hafif uzun siyah saçları, vahşi yeşil gözleri ve takım elbiseleri içinde uzun ve yapılı vücuduyla romantik bir kahramana benzemeseydi, onun kadınlar hakkında ne düşündüğü Caty'i hiç ilgilendirmeyecekti. Ama Dominic öyle bir erkekti ki bir odaya girdiğinde bütün konuşmalar durur, bir Arap Prensesi onunla evlenmek için babasının krallığının yarısını ona vermeye razı olabilirdi. İşin garip tarafı bu gerçekten de olmuş, Dominic Arap Prensesinin teklifini ciddiye bile almamıştı.

Oysa Catty bu romantik hikayede prensesin ciddi olduğuna emindi. Kendisi de bir prenses olsa aynen böyle ödün verebilirdi. Bazen böyle şeyler hayal etmeyi seviyordu.

Ama birlikte çalıştığı bir bayanı yemeğe bile davet etmeyen böyle bir adamdan ne beklenebilirdi? Dominic'e göre sosyal faaliyetler için bir uzantısıydı ve böyle bir iş için bir bayan arkadaş gerekirse özel sekreteri Caty'i böyle bir amaçla kullanabilirdi.

Bir kadının egosu için ne göklere çıkartıcı bir durum!

Caty alaylı sözlerle bir yere varamayacağını buruklukla düşündü. Dominic'in onun bu tavrını fark ettiğine bile emin değildi.

Bu adam için beş yıldır yaptıklarıyla hiçbir yere varamamıştı. Dominic'e göre Caty iş bağlantılarını yapan bir robottan, onun sağ kolu olmaktan, Robinson Crouse'nun Cuma'sından farklı değildi.

"İş durumunun hiç de uygun olmadığını bile, bile Noel'de iki gün fazla izin istemişsin" dedi Dominic gözlerinden alev çıkarak.

Caty gözlerini ondan ayırmadan yerinden kalktı. Dominic ne kadar kibirli davranırsa davranırsa Mary ve diğer sekreterlerine yaptığını Caty'e yıpratamayacaktı. "İşin aslına bakarsan sorun herhangi birinin işten izin istemesi öyle değil mi? Siz aile bağlarına ve Noel'e inanmadığınız için kimse de inanmayacak."

"Kimse beni ilgilendirmiyor."

"Tamam o zaman Noel de ailemle biraz fazla zaman geçirmek istemem benim yanlışımdır o zaman" dedi Caty.

"Kahrolası tatilini benim duygularımın ne olduğunu düşünmeden iki gün önceden alıyorsun, buna ne demeli?"

"Henüz iznimi almadım" dedi Caty gözlerini kısarak.

"Ne olacak? Daha iki gün önce kız kardeşini merak ettiğin için Auidi arabamı alıp kar fırtınasında yollara çıktın ve kaç gün habersiz tebersiz işe gelmedin."

"Öncelikle şunu açıklığa kavuşturalım. Auidi'yi almamı siz teklif etmişsiniz. Ve ikincisi kardeşime acil bir durum yüzünden hemen gitmek zorunda kaldım. Öyle ima ettiğiniz gibi önemsiz bir meraktan değil."

Dominic sabırsızca " O acil durum ne ise şuan da söz konusu değil. O gün için bilmiyordum, hala da

bilmiyorum.”

Tam Dominic'e göre bir açıklamaydı. Gerçekten kötü bir durum olmuş olsaydı da umurunda olmazdı. Aslında acil durum mutlu bir olaydı. Arkadaşı Jade de arayıp David ile evleneceklerini haber verdiğinde çok sevinmişti. Ama Jade ile David'in mutluluğu Caty'nin hayatı ile ilgili bir karar vermesine neden olmuştu.

Ve işe de bunun için dönmüştü.

Katı bir şekilde “Üçüncüsü de işe hiç dönmeyebilirim.” Dominic'in elinde tuttuğu kağıdı göstererek “Ama artık sizinle birlikte çalışmak istemediğimi bildirmek için şahsen burada bulunmak inceliğini gösterdim.”

“Öyle mi?” Dominic çok fena bozulmuştu.

Aslında işten hiç ayrılmak istemediğini söylemek için neler verirdi. Ancak Dominic'in onun işten ayrılmasını istememesinin başka nedenleri vardı. Caty'nin ise kalmak istemesinin nedenleri bambaşkaydı.

Caty gitmek istemiyordu çünkü onun yanında kalmak her şeyden çok güzeldi. Dominic gitmesini istemiyordu çünkü ikisinin de bildiği gibi Caty onun bulamayacağı kadar iyi bir özel sekreterdi. Caty onu seviyordu ve her zaman da sevecekti ama artık yirmi altı yaşındaydı ve bir hayat kurmak istiyorsa bu işi burada bitirmesi gerekiyordu. Aslında bunu uzunca bir süre önce anlamış ama karar vermekte zorlanmıştı. Aldırmaz bir şekilde masadakileri kutuya yerleştirmeye devam etti. “Beş yıldan sonra artık bir değişiklik yapmanın zamanı geldi.”

“Ne için?” diyerek hiddetlenmesine neden olan istifa mektubunu daha da buruşturdu.

“Belki modellğe başlarım. Herkes benim için uygun bir iş olduğunu söylüyor.”

“Sen o işiten bir iki hafta da sıkılırsın.” Başkalarının bu işi Caty'e neden uygun gördüklerini durup düşünmediği belliydi. Aslında kadın olduğunun bile farkında değildi.

Caty sinirle düz sarı saçlarını savurdu. “Tek bir model ajansıyla çalışmak zorunda değilim. Yeni işler, yeni insanlar...”

“Caty”

“Evet?” Soğuk kanlığıyla onun kontrolünü kaybettirmek istiyordu. Dominic her zaman kontrollü bir insan olmayı severdi.

“Eğer aramızda herhangi bir sorun varsa mektubunu kutuya atmadan önce gelip benimle konuşamaz mıydın?” Bir kere daha buruşmuş kağıdı gösterdi.

Caty ilgisizce “Ama bir sorun yok ki?” dedi. “Sadece istifa etmek istiyorum. Bunu başka nasıl yapabilirim ki? Benim masamda dursaydı her halde bir anlamı olmazdı.”

“Bu kahrolası istifa mektubunu hiçbir yere bırakmamayı tercih ederdim.”

“Ama o zaman gideceğimi bilemezdin” dedi Caty alaycı bir sesle.

Dominic bir anda parladı. “Liften bir an için şu umursamaz tavrına bir son verir misin?”

Onun bir anda alevlenmesinden herkes çekinirdi. Caty'e göre ise Dominic'in böyle ani çıkışlar yapması insan olduğunun göstergesiydi.

“Noel arifesindeyiz ve hayat çok güzel” diyerek Caty gözlerini ona dikti. “Keyfimin kaçmasını hiç istemiyorum.”

“Benim hayatım güzel falan değil” dedi Dominic homurdanarak “Tanrım bana hiç kimse böyle davranamaz.”

Caty bunun farkındaydı. Davranışları yüzünden Dominic ona referans vermeyebilirdi. Ama Caty ayrılmak için karar vermişti. Onu tekrar görmeye dayanacak kadar güç toplayıncaya kadar uzak kalmalıydı. Belki yüz yıl sürecek ti. Belki de daha fazla...

“Caty biliyorsun bir kontratımız var” diye sert bir sesle hatırlattı Dominic. “Burada belirtildiğine göre her iki tarafında üç ay önceden haber vermesi gerekiyor. Seni kontratı ihlalden mahkemeye verebilirim.”

Eğer çok kızarsa bunu yapacağını bildiğinden Caty irkildi. “Noelde mi?” Huzursuzca başını salladı.

“Ben her zaman sana adil davrandım ama senin bu yaptığın....”

“Evet o kadar adil davrandınız ki beş yıldır hiç izin almadan haftada atmış dört saat çalıştım.”

“Her zaman fazla çalıştığın saatlerin ücretini ödedim.”

“Para her şey değildir. Tamam paranın bana sağladığı güzel kıyafetleri ve apartman dairesini seviyorum ama artık bu hızda devam edersen otuz yaşına geldiğinde bunların zevkini çıkartamayacak kadar yıpranmış olacağım.”

“Benim gibi demek istiyorsun”

Göz göze geldiler.

Adamın zümrüt kadar sert gözleri kızinkilerle buluştu. Caty soğuk bir şekilde “Tam anlamıyla değil. Siz mahvolmuş sayılmazsınız. Bu hayata uymuş gidiyorsunuz.”

İnsanın ne kadar paraya ihtiyacı olurdu ki? Dominic hayatı boyunca harcayabileceğinden çok daha fazla paraya sahipti ve arkasında parayı bırakacağı kimse olmadığından bunu ailesi için yaptığı bahanesine de sığınmazdı. Eğer parasını eğlenceye harcıyor olsaydı Caty bunu anlayabilirdi. Kasabada ki lüks dairesi, özel diktirdiği kıyafetleri ve lüks arabası haricinde para harcamıyordu. Zenginliği ona playboy olma fırsatını da veriyordu. Ama onun hiç de playboy hali yoktu.

Dominic dudaklarını bükerek "Benim hayatım da bu. Her neyse senin de gördüğün gibi kontratında yazan üç ay önce haber verme ilkesini uygulamak zorundasın."

Caty soğuk kanlılıkla "Aynı şekilde aynı kontratta olduğu gibi her sene almaya hakkım olan izinlerimi bana verme kuralı var. Bakın ne diyeceğim.... İkimizde kontratta yerine getirmediğimiz kuralları unutalım. Siz daha kazançlı çıkarsınız."

Dominic'in yüzü vahşilemişti. "Şimdi daha iyi anlıyorum ki seni bu yıllar boyunca çok fazla çalıştırmışım. Ve gerçekten bir tatile ihtiyacın var, bunalım geçiriyor gibisin."

"İstifamı verdim diye mi?" Hüzünlü bir ifadeyle gülümsedi. "Aslında beni o kadar iyi tanımıyorsunuz, öyle değil mi?"

"Allah kahretsin tabi ki tanıyorum. Son beş senedir her dakikamı seninle geçirdim."

Bu süreyi ikisi de birbirlerini daha iyi tanıyarak geçirmemişlerdi. Caty Dominic'i iyi tanımadığını kendi, kendine itiraf etmek zorundaydı. Ama bazı temel şeyleri biliyordu; örneğin, kahvaltıda koyu taze kahve sevdiğini, her zaman siyah ayakkabı giydiğini, dünyanın nesrinde olursa olsun The Times okuduğunu, televizyonda saçma sapan komedilerden nefret ettiğini ve operada yanında kim olursa olsun uyuduğunu biliyordu. Evli çiftlerin kocasını tanıdığı kadar iyi tanıyordu. Dominic duygularını saklamayı çok iyi biliyordu.

Caty "Bu yüzden de beni tanıdığını mı sanıyorsun? Bu yüzden de benim bu kararı ciddi ciddi düşünerek verdiğimi anlamışsınızdır."

Dominic gergin bir şekilde "Tabi ki anladım. Bu yüzden de sana gelecek hafta hatta önümüzde ki iki hafta izin vermeyi uygun görüyorum. Bu süre zarfında iyice düşünür ve kararını öyle verirsin."

Caty alay edercesine "Tam iki hafta mı?" idye sordu. "O kadar zamana kıyabilecek misin?"

"Tamamen gitmeden iyidir."

"İki hafta yeterli olmayabilir."

"O zaman üç hafta, bir ay al. Ne bileyim. Allah kahretsin Caty konuş benimle."

"İstifa mektubum her şeyi açıklıyor." Caty pencerenin kenarında ki çiçeklerini topladı. Buradan ayrılmak çok zor geliyordu.

Dominic onu izliyordu. Caty çiçekleri toplarken onun yanında olduğuna aldırılmamaya çalışsa da sinirli halinden çekiniyordu.

"Değişik bir şey yapmaktan söz ediyorsun" diye Dominic dayanamayıp tekrar konuşmaya başladı.

"Ama neden? Sen de biliyorsun bu işi seviyorsun?"

Bu kez ifadesi egoistçe değildi. Caty daha ilk dakikadan itibaren Dominicle çalışmaktan ne kadar mutlu olduğunu saklamamıştı ve eğer işini özlemeyeceğini kabul etmezse sadece kendi, kendini kandırması olurdu. Ama karışık duyguları artık onun ilgisizliğini kaldıramayacaktı.

Ve ayrılma zamanı gelmişti.

"Öyleyse yeni bir işi sevmeyi öğreneceğim." Sonra grileşen gök yüzüne bakmaya başladı. "Çok kar yağacakmış gibi görünüyor" dedi.

"Sen benim özel sekreterim olmak için doğmuşsun" diye Dominic sinirli bir şekilde Caty'nin ifadesi değişen yüzüne baktı. "Belki şirketten biraz hisse versem, düşüncelerini değiştirirsin."

"Teşekkür ederim" diyerek başını gök yüzüne çevirerek tereddüt etmeden teklifi reddetti.

Ne olurdu şu berbat kar bulutları olmasaydı! Bir kaç saat daha yağmaması için dua ederek elindeki kutuyla döndüğünde Dominic'e çarptı. "Özür dilerim" diyerek yüzünü buruşturdu be bir daha ona çarpmamak için iki adım geri gitti.

"Senin o geri çevirdiğin hisselerin değeri..."

"Ben iyi bir sekreterim" diyerek arkası dönük olarak devam etti. "Ne kadar değerli olduklarını biliyorum."

"Öyleyse."

"Ben hisselerle ilgilenmiyorum." Saatine baktı. Yapacak bir sürü iş vardı ve zamanı az kalmıştı.

"Hala yanımda mısın?" Dominic sinirli bir şekilde üsteliyordu.

Caty onu süzdü ve soğuk bir şekilde "Aslında evet" dedi.

"Oh Tanrım şükürler olsun. Devon'a bu gün gitmiyorsun öyle değil mi?"

Caty'nin özel hayatıyla hiç böyle ilgilendiği olmamıştı. Caty Noel'de gerçekten ailesinin yanında olmak istiyordu. Jade ve David'in düşününün de orada olmak istiyordu, onlar mutluluğu fazlasıyla hak ediyorlardı ve birliktelikleri Caty'yi çok heyecanlandırıyordu.

"Bu gün gidersem ne olmuş?"

"Hava raporları çok kar yağacak diye söylüyor.Bu hava da araba kullanmak için çıldırmış olmalısın."

"Kimseden vaaz dinlemeye niyetim yok."

Dominic'in yeşil gözleri parladı. "Ben sadece sana aklını başına toplamanı öneriyorum."

Caty "Dominic Raynold's asla önermez!" diye alay etti.

"Ne demek bu?"

"Şu demek ki hava ne olursa olsun Devon'a bugün gideceğim."

"Sen ne zamandan beri böyle inatçı bir insan oldun?"

"Oh ben her zaman böyleydim.Sen dikkat etmemişsin."

Caty'nin hiçbir şeyine dikkat ettiği yoktu ki zaten.Ve Caty onu delirircesine,tutkuyla seviyordu.Karşılıksız bir sevgiyle.

Dominic'in bütün duygularından haberi olmaması gerekiyordu.Gururu Dominic'e duyduğu aşkın onun tarafından bilinmesini istemiyordu.

"Caty.." Eğer Dominic aklına bir şey koyduysa,imkansız bile başarabilirdi.

"Gitmeliyim.Kar sonsuza kadar kalacak değil ya.Sanırım şu hoşça kal partisini unutmalıyım."

Dominic'i bu koşullar altında terk etmeyi hiç düşünmemişti.Aslında onu terk etmeyi hiç düşünmemişti.

Başını yan eğerek göz yaşlarını saklamaya çalıştı.Hayalleri ne kadar gülünçtü.

"Hoşça kal partisini boş ver şimdi.O yolu gitmek için çok yorgunsun.Aynı yoldan daha yeni geldin."

Caty için aynı yolu gitmek hiç zevkli olmayacaktı.Ama Noel'i ailesiyle geçirmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu.

Geçen sene Noel de Dominic ile bir oteldeydiler ve Caty Noel de ailesinin yanına gidememişti.Ondan önce ki sene de Münih deydiler.

Bu Noel Caty ailesinin sıcaklığı ve sevgisi için de olacaktı.

"Noel'i ailemle birlikte geçirmek için sabırsızlanıyorum.Ah söylemeyi unuttum.David de burada."

"David Kendrick mi?"

"Evet.Kız kardeşimin onun erkek kardeşiyle evlendiğini biliyor musunuz?"

"Sanırım söylemiştin."

"Tüm aile hep beraber çok güzel Noel geçireceğiz."

Dominic ellerini pantolonunun cebine sokarak pencereden Londra'nın kasvetli havasına baktı.

"Öyleyse seni daha fazla tutmayayım."

Böyle mi ayrılacaklardı?Caty bunun bir veda olduğuna inanamıyordu.Caty bunun böyle olması

gerektiğini biliyordu ve Dominic'in dimdik duruşu ona gerçek duygularını söylemesini engelliyordu.

Odayı terk etmeden önce içi burkularak etrafa bakındı.Sekreterlerle nasıl vedalaştığını

bilmiyordu.Binadan çıkar çıkmaz bir taksiye bindi ve göz yaşları çağlayan gibi akmaya başladı.

Caty ister istemez bu küçük ve şirin daireyi özleyeceğini düşündü.Ailesi ve çok sevdiği arkadaşlarıyla Noel kutlamaya giderken bu kadar mutsuz olmak istemiyordu.Bir yandan da bir daha geri dönemeyeceği için gelecek yaşamı için kaygılıydı.Çarçabuk valizini kapatıp gitmeye hazırlanırken kapı çaldı.Herhalde kapıcı Noel için parasını almaya gelmişti.

Dominic'i kapıda görünce çok şaşırıldı.Kendini onu bir daha görmemeye alıştırmış olan Caty dik dik baktı.

"Devon'a bu gün gitmeye çok ısrar ettiğin için" dedi Dominic mesafeli bir sesle "Seni arabamla ben götürmeye karar verdim."

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Mayıs 28, 2007, 03:45:38 ÖS

İKİNCİ BÖLÜM

Caty onu bir daha göremeyeceği düşüncesini unutarak Dominic'in bu tavrına çok sinirlendi.Ne

dairesinin kapısını açtı ne de onu davet etti. "Bana sorman daha iyi olmaz mıydı?" diye sinirli bir şekilde sordu.

Dominic ALDIrmaz bir şekilde omzunu silkti. "Kabul etmeyeceğini biliyordum" Ama onun fikrini almayı düşünmediği belliydi.

Caty'nin gözleri iri, iri açıldı ama dili tutulmuş gibi sustu kaldı.

Dominic'in gözleri kısıldı ama Caty'nin onu içeri alıp almak istemediğini düşünmeden daireye girdi.

"Sana sormama gerek yok, yardımında bulunan benim."

"Ben yardım falan istemedim."

"Eniştenle konuştum bile. O da benimle aynı fikirde."

"Simon'u mu aradın?"

"Hatta Noel'i sizinle birlikte geçirmem için beni davet etti bile."

"Senin cevabın ne oldu?"

"Merak etme istenmediğim bir yere gitmeye meraklı değilim."

"Oh eminim Simon..."

"Ben enişten hakkında konuşmuyorum."

Caty'nin yanakları kızardı. "Simon'un eve kimi davet edeceği beni ilgilendirmez" diye resmi bir şekilde cevap verdi.

"Enişteniz nazik davetine rağmen senin için çok önemli olan Noel'i berbat etmeye niyetim yok."

Dominic Noel'i önemsememesine rağmen onlarla birlikte olmamak için iyi bir bahane bulmuştu doğrusu. Öyle ki suçlusu Caty olmuştu.

"Bu durumda beni Devon'a kadar götürmen gereksiz" dedi Caty terslendi.

"Başka yapacak bir işim yok. Noel de işler durur bilirsin."

"Ama bu seni daha önce durdurmamıştı."

"Evet ama bu yıl yetenekli özel sekreterim yanımda olmayacak. Ve bunu sadece birkaç saat önce bildirdiği için yeni sekreter bulup yetiştirecek zaman da bırakmadı."

Caty onun iğneleyici sözlerine hiç aldırmadı. "İş hakkında konuşmak istemiyorum."

"Ben de öyle" diyerek Dominic camdan dışarı bakıp "Kar fırtınası kopacak gibi görünüyor" dedi. "Eğer gitmek istiyorsan..." "Hazır olduğumda giderim." Caty daha da inat etmeye kararlıydı.

"Tuhaf!" Dominic onun dik başlı haline şaşırılmış gibiydi. "Senin böyle birisi olduğunu hiç düşünmemiştim."

Çünkü Caty'i ilk defa iş dışında bir insan gibi görüyordu.

Caty "İnatçı ve aptal mı demek istiyorsun" diye alay etti. "Bunu için mi benden daha iyi araba kullandığını düşündün?"

"Öyle düşünmüyorum" diyerek Dominic onu şaşırttı. "Ama iki kişi olursak dreksiyona dönüşümlü olarak geçeriz diye düşündüm."

Caty onun bu mantıklı düşüncelerinden nefret ederdi. Karşısında doğruyu söyleyen bir insanla tartışmak hiç de kolay değildi...hele bu insan Dominic ise.

Bu teklifi nasıl reddedeceğini düşündü. Dominic onun için planlarını bozmuyordu. Ona yardım etmeyi öneriyordu. Dahası Noel'ini bozmak istemediğini de söylüyordu.

Ama Caty onun dönüp dolaşıp tekrar iş konusunu açacağını ve onu ikna etmeye çalışacağına emindi. "İstifam konusunda konuşmaya kalkışırsan..." Diye söze başlayacak oldu ama yüzünde ki zafer ifadesini görür görmez pişman oldu.

Dominic gülümseyerek "Bunu konuyu sana bıraktığımı biliyorsun. Ama yolculuk sırasında sen konuşmak istersen seve, seve dinlerim."

"Hayır konuşmayacağım. Kararım kesin."

"Tamam mesajı aldım Caty."

"O halde neden buradasın?"

"Aşk olsun Caty bu kadar kaba olman gerekmez."

"Kabalık etmiyorum seni tanıyan bir insan olarak, amacının ne olduğunu anlayabiliyorum ve bu beni sinirlendiriyor."

"Seni sağ kolum olman için yetiştirdim. Artık sen beni benden daha iyi tanıyorsun. Ve beni iyi tanıdığın için de fikrini değiştirebileceğin umudunu taşıdığımı da biliyorsun tabi. Bu sadece iyi niyetli bir umut Caty. Amacım seni rahatsız etmek değil"

Caty onun hiçbir şeye ve bir kimseye ihtiyaç duyacağına inanmazdı. Bu geçen beş yılda Caty'e çok emek vermişti. Belki de verdiği emeklere acıyordu.

"Artık yola çıksak iyi olur değil mi?" Dominic onun valizini alırken Caty'nin teklifini kabul etmiş olmasına hiç şaşırılmamış görünüyordu, daha doğrusu kabul etmeme şansını olmadığını düşünüyordu.

"Yanında götüreceklelerinin hepsi bu kadar mı?"

"Evet" diye kısa cevap verdi Caty.

"Sadece nazik bir soruydu" Dominic onu terslemesi üzerine hoşgörölü bir şekilde mırıldandı.

Caty beş altı saat onunla hapis olmuş gibi yolculuk yapacağına inanamıyordu.Bunu kabul ettiği için çıldırmış olmalıydı.

Sonra kendisine kalsa bu yolculuğu asla kabul etmeyeceğini düşünerek kendini rahatlattı,sadece Dominic'e boyun eğmek zorunda kalmıştı.

Uzun koyu yeşil paltosunu tulumunun üzerine giyerken kendi,kendine söyleniyordu.Çaresiz Dominic'in ardından arabaya doğru yürüyordu.

Bu yolculuğun nasıl geçeceğini Tanrı bilirdi.Ama Caty huhaf ve mazoşist bir duygu ile bunu dört gözle bekliyordu.

Araba kullanma sırası Caty'e gelmişti.Dominic o zamana kadar arabayı çok dikkatli kullanmış ve pek konuşmamışlardı.Artık tipi durmuştu.

Dominic Caty'nin onu gözlemesini umursamadan tüm dikkatini yola vermişti.Caty onu yol boyunca dikkatle izlemişti gerçekten de.Ona her baktığında kalbinin daha hızlı çarptığını inkar edemezdi.

Daha Londra'nın dışına bile çıkmamışlardı ama Caty onun ağına düşmüştü bile.Devon'a vardıklarında bir harabeye dönüşeceğini düşünüyordu.

"Senin için Noel'in bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum." Dominic aniden bir konu açtı.

Caty imalı bir bakış attı. "Hiçbir zaman sormadın ki."

"Bu bir eleştiri mi?"

"Tabi ki değil.Bir işveren işçisinin hoşlandığı yada hoşlanmadığı şeylerle ilgilenmek zorunda değildir."

Dominic huzursuzca ona bakıp beklenmedik bir cevap verdi. "Ben en azından arkadaş olduğumuzu düşünüyordum."

Caty hiddetle ona döndü. Dominic'in arkadaşlık tanımı Caty'nin anladığı türden değildi.

"Öyle sersemlemiş gibi bakma bana Caty."

Caty suratının ne hal aldığı düşünüyordu.Arkadaş! Dominicle arkadaş olmak Caty'nin alışık olduğu türden bir arkadaşlık değildi,hele Jade ile yıllardır paylaştığı gibi hiç değildi.

En son görüşmelerinin üzerinden ne kadar geçmiş olursa olsun tekrar bir araya geldiklerinde hiç ayrılmamışlar gibi dostlukları kaldığı yerden devam ederdi.Dominicle böyle mesafeli bir ilişki de bu söz konusu bile olamazdı.

Caty şüpheliği ile Dominic'i kızdırdığını biliyordu.Dominic aralarında bir arkadaşlık olduğunu düşünüyor ise Caty'nin de böyle düşünmesini istiyor olmalıydı.Oysa Caty ilişkilerini hiç de böyle görmediğini yüzüne vurmuştu.

Caty en azından arkadaşların birbirlerine sırlarını verdiklerine inanırdı.Oysa Dominic hakkında dergi röportajlarında söylediklerinin dışında hiçbir şey bilmiyordu.Orta sınıf bir ailenin oğluydu ve daha çok küçükken anne ve babası ölmüş,onu halası büyütmişti.Kadınlarla ilişkilerini de dergiden izleyemezdi çünkü Dominic özel hayatını afişe etmezdi.İş hayatıyla ilgili her şeyi ise en ince ayrıntısına kadar biliyordu Caty.

İşin acı tarafı aralarında ki bu mesafeye karşın Caty onun sevdiği erkek olduğunu biliyordu ve onun kalbinde korktuğu bir sırrı olduğuna da emindi.

Dominic tekrar dreksiyona geçtiğinde ona "Neden biraz uyumuyorsun?" dediğinde Caty tam cevap verecekken ekledi. "Bana yorgun olmadığını söyleme sakın.Çok yorgun olduğunu biliyorum."

Caty araba kullanırken öyle derin düşüncelere dalmıştı ki Dominic onun yorulduğunu düşünmüştü herhalde.

"Arabayı eşit sürede kullanacaktık.Ben biraz daha devam edebilirdim."

"Ben de devam edebilirim."

Dominic'in böyle alaylı tavrına Caty alışkındı.

"Yorulduğumda seni uyandırırım" diye ekledi Dominic.

"Umarım yaparsın."

Caty koltuğa gömülüp uyku pozisyonu aldı ve gözlerini kapadı.

"Yaparım efendim."

Caty bir gözünü açtı ve ona sertçe bakıp "Biliyorsun ki artık senin yanında çalışmıyorum ve istediğim gibi davranabilirim."

"En beğendiğim özelliklerinden biri de bu dürüstlüğün olmuştur."

Caty onun kendisinde neyi beğenip neyi beğenmediğini hiçbir zaman anlamamıştı.Şu kadarını söylemesi bile beş yılını almıştı.

Ama Caty'nin bazı yönlerini beğenmesi sevmesiyle aynı anlamda değildi.Dominic'in önüne attığı birkaç kırıntıyla yetinecek değildi.

Caty gözünün birini tekrar açıp ona baktı.Bu kadar dikkatli araba kullanırken bir şey düşünüyor

olamazdı.Caty asla onun düşüncelerini anlamayı başaramamıştı.Dünyaya gösterdiği yalancı yüzü tam bir bilmeceydi.

Gayet sıradan günlük işleri düşünüyor olabilirdi.İşin dışında bu yolculuğun aslında ne kadar çılgınca olduğunu düşünüyor muydu?

Caty istifasını verdiğinde Dominic basbayağı bir tepki vermişti.Caty onun duygularını her zaman çok iyi sakladığını düşünürdü,ama belki de yanılıyordu.Yine de bunun üzerinde fazla hayal kurmayacaktı.Dominic'in tepki gösterdiği şey topu,topu işle ilgiliydi.

Caty tekrar gözlerini kapadı bu yolculuğun yani işkencenin bir an önce bitmesini istedi.Pany ile Simon'un,Jade ile David'in aralarında ki aşkı,iki yeğenin Noel heyecanını düşünerek yüzünde güzel bir gülümsemeye uykuya daldı.

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Mayıs 30, 2007, 03:29:20 ÖS

"Öğle yemeği Caty."

"Öğle yemeği mi?"

Tüm ailenin ısıl,ısıl parlayan Noel ağacı altında oturduğu bir görüntüde öğle yemeğinin ne işi vardı? Evet Dominic gümüş bir tepsi içinde yemek taşıyarak görüntüye girdi.Orada tam ailesi ve arkadaşlarının arasında doğru yerde duruyordu.

"Öğle yemeği zamanı dedim Caty."

Sesi zorla üsteliyordu.Caty hiç acıkmamıştı ve rüyasının bozulmasından korkarcasına uyanmak istemiyordu.

"Caty uyan."

Sert bir el Caty'i omuzlarından sarstı.

"Git başımdan" diye sabırsızca söylendi.

"Uyanırken hep böyle sinirli mi olursun?" Dominic anlayışlı bir sesle sordu.

Caty hiddetle gözünü açtı.Güzelim rüya hiç olmamışçasına birden yok oldu.Rüyalar hiçbir zaman gerçek olmazdı ama hiç olmayacak şeyleri rüyada olsa görmek güzeldi.

Dominic koltuğunda ona doğru dönmüş rüyalarında ki erkeğe hiç benzemeden ona bakıyordu.

"Neredeyse iki saattir uyuyorsun ve benim yemek yemeye ihtiyacım var" diyerek onu gerçeğe döndürdü.

Caty doğruldu ve kaşları çatık bir şekilde etrafa baktı.Dominic yol üzerinde ki mola yerlerinden birinde durmuştu.Kar kalın bir tabaka oluşturmuştu ve gökyüzü daha da kararmıştı.

"Uyumam senin fikrindi.Lütfen şikayet etmeyi keser misin." Caty bu arada dikiz aynasından kendine çeki düzen vermeye çalışıyordu.

Dominic ona bakarak gülümsedi. "Dışarıda ki havayı görmüyorsun galiba,bu kadar süslenmene gerek yok."

Dışarıda ki soğuk Caty'nin sinirlerine iyi gelmişti.Karı her zaman severdi.Büyük taneler yüzüne düşüyor ve tüy kadar hafif taneciklere bekarken yer ayağının altından kayıferdi az daha düşüyordu.

Dominic onu dirseğinden tutarak "Bana tutunsan iyi olur" dedi.

Caty onun koluna girdi.

Dominic ile işyerinde hiç böyle durumlar olmazdı.Caty kol kola girmelerinin aralarında ki mesafeyi azalttığını düşündü.

Lokanta gürültülü ve kalabalıktı ama Noel arifesi olduğu için insanlar neşeliydi.Yemek kuruğu hiç bitmeyecek kadar uzun görünüyordu ve insanlar bu bekleyişi eğlenceli hale getirmişlerdi.Bir delikanlı elinde ökse otu dolaşarak güzel kadınlar arıyordu.Caty yan gözle Dominic'e baktı,onun böyle yerlerden hoşlanmadığını biliyordu.Ama Dominic hiç de ortamdan rahatsız görünmüyordu.Caty ile hala kol kola olduklarının farkında değil gibiydi yoksa içeri girer girmez hemen kendini çekerdi.

"Hey galiba bu gün şansım yerinde" diye mırıldandı elinde ökse otuyla dolaşan genç.

Caty Dominic ile ilgilendiğinden genci unutmuştu ama genç kuyrukta onları fark etmişti.

Caty Dominic'in bakışlarının değiştiğini fark ederek onun baktığı tarafa baktı.Genç adam elinde ökse otuyla yanında durmuş iki çift göz ile bakışıyordu.

Dominic "Hiç zannetmiyorum" diyerek yumuşakça konuştu.

Genç adam hemen toparlandı. "Eh ökse otunu güzel bir çift için kullanmamak için hiçbir neden yok" diyerek yeşil dalı Dominic ve Caty'nin üzerinde tutarak bir şeyler bekledi.

Caty utancından Dominic'e bakamıyordu.Çevrelerinde ki herkes merakla onların öpüşmelerini bekliyordu.Bu durumdan nasıl kurtulacaklardı?

"Ben..." Caty ne söyleyeceğini bilmeden bir şeyler mırıldanmaya çalıştı.

"Noel'deyiz Caty" Dominic yüzüne bir gülümseme yayılırken Caty ağzı şaşkınlıktan bir karışık on bakıyordu.

Ve imkansız gibi görünen öpüşme dudakların kısa bir zaman diliminde bir araya gelip, gerçek olmuştu. Caty soluksuz kalmıştı. Dominic onu öpüyordu. Kalabalık bir topluluğun ortasında, Dominic onu gerçekten öpüyordu. Bu gerçek olamazdı. İnanılmaz, müthiş, harika..

Ama her şey çok çabuk bitmişti. Dominic sakin ve kontrollü bir şekilde doğrulmaya çalıştı. Dudakları hala Dominic'i istiyordu ve Caty ona yaklaşmaktan korkarcasına kendini geri çekti.

Delikanlı arkasında bıraktığı karışıklıktan habersiz kendine yeni kurbanlar bulmak için yanlarından uzaklaştı. Artık insanlar onlarla ilgilenmeyi bırakmışlardı ama Caty hala konuşamıyordu.

"Şey.." Caty dudaklarını yalayarak kekeleydi.

Dominic aldırılmaz bir tavırla yemekleri tepsinin üzerine koymaya başlamıştı.

Caty parmaklarını onun kollarına geçirmiş olduğunu neden sonra fark etti. Dominic tepsilerden birini ona uzatmış bekliyordu. Caty'nin durumu anlamsız birkaç dakikasını aldı.

Dominic nasıl olurda bir şey olmamış gibi davranabiliyordu? Çünkü Dominic aşık değildi. Caty bunu acı bir şekilde algıladı. Kendisi için inanılmaz bir muciz gerçekleşmişti ama Dominic için bunun hiçbir anlamı yoktu.

Caty bir şeyin daha farkına varmanın şaşkınlığını yaşıyordu. Az önce ki öpüşme Dominic'in bu konuda ne kadar deneyimli olduğunu da gösteriyordu. Caty onun bu taraklarda bezi olmayan bir insan olduğuna inandığından, Dominic'in bu deneyimi kiminle ne zaman kazandığını merak etmişti.

Dominic onun bir şeylerden rahatsız olduğunu fark etmişti. "Bunun bir şaka olduğunu farzet Caty" dedi.

"Tavuk güzel görünüyor" diye mırıldanarak Caty konuyu dağıtmaya çalıştı. Aslında hiç beğenmediği, üstünde sos olmasına rağmen kuru görünen tavuğa baktı ama bir şey seçmesi gerekiyordu. Herhangi bir şey yemek düşüncesi midelerini alt üst etmişti.

"Noel'de yeteri kadar hini yiyeceksin zaten, başka bir şey seçseydin ya."

Caty'nin sadece bir şey seçebilmek için tavuk seçtiğini ona anlatması imkansızdı.

"Tavuk lütfen" diyerek servis yapan kadına döndü. Hiç istemediği halde tatlı da alarak kasaya doğru yürüdü.

Dominic ona yetişerek "Hepsini ben öderim" dedi.

"Bu bir iş harcaması değil ben öderim" diyerek karşı çıktı Caty.

"Sen..."

"Hepsini bir kesin lütfen" diyerek Caty parayı uzattı.

Boş bir masa ararlarken Dominic onun kulağına eğilip "Teşekkür ederim" dedi.

"Bunu sadece artık senin özel sekreterin olmadığını anlatmak için yaptım."

Bir masaya oturdular. Dominic tepsiyi masaya bırakıp arkasına yaslandı. Uzun kirpikleri arasından kuşkuyla Caty'e baktı. "Hesabı ödemem bu anlama mı geliyor?"

"Evet"

Daha fazla konuşmadan yemeklerini yediler. Yola devam etmek üzere arabaya döndüklerinde direksiyona Caty geçti. Karın yağmasına rağmen otoyol açıktı. Ama yine de Caty'nin kendini sıkımdan omuzları ve boynu tutulmuştu.

Ama bunu Dominic'e söyleyecek değildi. O dört saat boyunca arabayı kullanmıştı ve şimdi kendisinin sırasıydı. Hem artık eve yaklaşmışlardı ve Caty yolu daha iyi biliyordu. Caty Dominic'i de böyle kandırmıştı ve onun çok yorulduğunu görebiliyordu.

Nitekim Dominic hemen uykuya dalmıştı.

Ara yola saptığında kar yolları kapatmıştı ve arabayı kullanmak zorlaşmıştı. Caty'nin gözü yoldaydı. Her tarafı ağrıyordu ve arabayı yoldan çıkarmamak için çok büyük çaba sarf ediyordu. Birden karşıdan gelen bir çift far gözünü aldı. Araba onlara doğru geliyordu ve Caty refleksi olarak direksiyonu sola kırdı. Aynı zamanda bir çarpma ve ezilme sesi duyuldu, aşağıya yuvarlandıkları yamaçtan bir kar kütlesi yuvarlanıp arabanın üzerine düştü.

Caty ağır bir sarsıntı geçirdiğini hissetti ve ardından bayılmış olmalıydı.

Bir süre sonra tatlı bir rüya görüyormuşçasına yumuşak kar yığınları arasında yuvarlandı. Dominic de ağır çekimde gibi, yanı başında gibiydi adeta ikisi bir uçuyorlardı.

Caty acaba öldük mü diye yarı bilinçli bir şekilde düşündü. Dominic gülüyordu ve Caty'nin elini tutmuş onu gök yüzüne doğru çekiyordu.

Bütün bunlar gerçek olamazdı. Dominic'i gülerken görmek inanılmaz bir şeydi.

Caty bu mutluluk için ölmeye bile değer diye düşünmekten kendini aslamadı.

Dominic bir şeyler söylüyor gibiydi ama sesi çıkmıyordu. Caty onun dudak hareketlerini görüyor ve

ne dediğini anlamaya çalışıyordu.Tıpkı bir rüyada gibi olaylara müdahale edemiyordu.Onu duymak ona ulaşmak için boşuna çabalıyordu.Dominic hala onun elini tutuyordu ama aralarında bir kol mesafesi vardı ve bir türlü birbirlerine kavuşamıyorlardı.
Sadece bir hafiflik duygusu içinde göğe uçuyorlardı.Derken kar yığınları bembeyaz bulutlara dönüştü ve Dominic'in görüntüsü bu bulutların arasında bir görünüp bir kaybolmaya başladı.Caty onu her kaybedişinde eline daha sıkı sarılıyor ve Dominic'i kaybetme korkusuyla çırpınıyordu.
Yine boş çırpınmalar....
Ardından kısa bir süre için Dominic tekrar görünüyordu.Ve hep gülümsüyordu.
Caty son bir çırpınıyla ona doğru yaklaşmak istedi ve tam birbirlerine sarılmak için kollarını açtıklarında Dominic'in eli ellerinden kurtuluverdi.
Caty boşlukta kalakalmıştı.Süratle aşağı düşerken soğuktan ürpermeye başladı.Öyle çok üşüyordu ki vücudu diken ,diken olmuştu.
Birden gözlerini açtı.
Arabanın içindeydi ve gerçekten de tir,tir titriyordu.Bir an kendini toparlamaya çalıştı ve korkarak yan koltuğa döndü.
Dominic yanındaydı.İçinden tanrıya şükretmek istedi ama Dominic baydın yatıyordu.Caty titreyen elleriyle kemerini çözdü ve ona uzandı.Dominic'i omuzlarından hafifçe dürttü.Hiç bir hareket gelmedi.Elini yanağına doğru uzattığında Dominic'in teninin de buz gibi olduğunu fark etti ve ağzının kenarından sızan kanı görünce bembeyaz kesildi.

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER
Gönderen: monalizasmile üzerinde Mayıs 31, 2007, 01:27:06 ÖS

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Oh hayır.Tanrım,yalvarırım ona bir şey olmasın" Caty Dominic'i uyandırmaya çalışırken umutsuzca dua ediyordu.

Kemerini çözüp ona döndü ve altında her geçen saniye daha da büyüyen bir şişlik olduğunu fark etti.Dominic hala kendinde değildi.

Onu öldürmüştü!

Aslında Caty o kadar yorgundu ki arabayı kullanması için onu uyandırması gerekirdi,ama inat edip arabayı kullanamayacağını bile,bile onun ölümüne sebep olmuştu.

Yüzünü onun saçlarına gömdü "Oh Dominic böyle olmasını hiç istemezdim." Caty yaşları yanaklarından süzülürken kontrolünü kaybetmişcesine titriyordu. "Oh Tanrım ne yapacağım?Ne yapacağım?" Dominic boşuk bir sesle mırıldandı. " Tuz sevmem"

Caty geriye doğru çekilip ona baktı. "Yaşıyorsun."

Ama sevinci kısa sürdü,çünkü Dominic sayıklıyordu.Başında ki darbe yüzünden olmalıydı.

Bu in cin yop oynadığı yerde saplanıp kalmışlardı.Görünürde hiçbir araba yoktu ve yoldan çıkmasına neden olan araba durup ne olduğuna bakmamıştı bile.Belki de o da ne olduğunu anlamamıştı yada umursamamıştı.Her iki durumda da Caty tek başına kalmıştı...üstelik yanında ağır yaralı biriyle.

Caty kendini kaybetmiş bir şekilde Dominic'in gözlerine eğildi.Gözler şok anında büyür müydü,yoksa yanlış mı hatırlıyordu?

"Şimdi ne yapıyorsun?" Dominic sinirli bir şekilde koltuğunda doğruldu,yüzünü yoklamak için elini genesine ve dudaklarına götürdüğünde kanı fark edince küfretti.

"Gözlerini kontrol ediyorum" Caty hala gözbebeklerinin büyüüp büyümemesi gerekip gerekmediğini düşünüyordu.

Dominic söylene,söylene kanı bir mendille silip kemerini çözdü.Kendini şöyle bir yoklatıp halinden memnun Caty'e dönüp "Gözlerimi incelemek için çok uygun bir zaman seçmişsin doğrusu." Bu arada kapıyı zorlayarak açmaya çalıştı.Yarıyariya girdikleri kar yığını arabanın önünü kaplamıştı.

Dominic arabadan çıkmaya yeltendiğinde Caty "Kıpırdamamalısın" diye atıldı. "Senin durumunda..."

"Ne durumu?"

"Yani daha kötü olabilir.Kendine zarar verebilirsin."

"Kimin verdiği zarar?" Ön tampon sol lastiğin üstüne gömülmüştü.Dominic durumu inceledikten sonra doğruldu. "Bu kar yığına arabayı splayan ben değilim her halde."

Caty az önce onun hayatta olduğunu görünce çok sevinmişti ama Dominic yine eski haline dönmüştü.

"Her neyde" diye biraz sakinleşerek devam etti. "Kimin suçu olduğu önemli değil.Bu,şuan da kar yığına saplı olduğumuz gerçeğini değiştirmez." Dominic arabayı bir daha gözden geçirdi. "Ve kullanılması tamamıyla imkansız bir arabayla" diyerek kafasını kaldırıp gökyüzüne baktı. "Ve bu kar

yağışı altında.”

Dominic hiçbir şeyi yokmuş gibi görünüyordu ama Caty huzursuzdu.Onun baygın hali gözünün önünden gitmiyordu. “Şu anda en önemli şey senin bir doktora görünmen...”

“Doktor mu?” Dominic terslenerek tekrar etti. “Bu küçük şişlik için doktora ihtiyacım yok.”

“Sadece şişlik için değil” diyerek Caty onun sözünü kesti. “Ağzından gelen kan beni endişelendiriyor.Kimbilir içten ne kadar zarar gördün?Az önce sayıklıyordun...”

“Sevgili Caty” diye Dominic önemsemez bir şekilde cevap verdi. “Kaza sırasında dilimi ısırılmışım.Ciddi bir şey yok merak etme.Ayrıca sayıklamıyordum yani söylemekten korktuğun gibi saçmalamıyordum.Tuzlu göz yaşların gözüme girdiği için espri yapıyordum sadece.”

Caty inanamaz gözlerle ona bakıyordu.O anda ki paniğini hatırladı ve Dominic’in onunla alay edişini kendine yediremedi.

Kahretsin diye düşündü.Bu adamın kimsenin ilgisine ihtiyacı yoktu.Ve Caty’dan böyle bir ilgi göreceğini sanıyorsa aldanıyordu.

“Özür dilerim bir daha kaza geçirdiğinde oturup ölmeni beklerim.”

“Bundan sonra kaza olmayacak çünkü arabayı ben kullanacağım.”

“Yolun yanlış tarafından üstümüze bir araba geliyordu ve bende direksiyonu kırdım” diye Caty kendini savundu.

“Arabayı benim kullanıyor olmam gerekirdi” Dominic öfkeyle arabanın bagajından bavulları çıkarmaya çalıştı.

“Uyuyordun..” Caty onun haksız çıkışına karşı kendini savunmaya geçti.Çünkü Dominic arabayı kendi kullanıyor olsa kaza yapmayacaklarını ima ediyordu ve bu kadarı da fazlaydı artık.O anda direksiyonda olan herkes Caty’nin yaptığını yapardı.

“Uyandırmalıydın.” Akşamın sessizliğinde Dominic arabanın bagajını gürültüyle kapadı.

Caty aslında onun suçlamalarına verebileceği bir karşılığının olmadığını biliyordu.Yorgunluk sınırını aşmış ve bitkin düşmüş olduğundan,arabayı kendisinin kullanmaması gerektiğini çok iyi biliyordu.

“Şimdi nereye gidiyoruz?”

Dominic arabadan paltoları alıp kapıları kilitledi. “Sığınabileceğimiz bir yere.” Bagajdan bavullarla beraber aldığı el fenerini kontrol etti.

Caty “Yarım mil geride bir otoyoldan sapmıştım” dedi ve sustu.Hiç olmayan bir yolu aramak Dominic’in iyice tepesini attıracaktı.Ama Caty bir yol görmüştü ama mesafeyi hatırlayamıyordu. Dominic’in elinde ki el fenerinin ışığında birden morarmaya başlamış şişliği gördü ve dehşet içinde bir çığlık attı.Otoyolun gerçekten yarım millik bir mesafede olması için dua etmeye başladı.Dominic’in durumundan endişeliydi.

Diz boyu karın içinde epeyce yürüdüler.Sonunda içinde kimse yokmuş gibi görünen,camlarının hiç birinde en ufak bir ışık olmayan bir ev gördüler.

Binaya yaklaştıklarında “Southwiev Tatil Evi” yazan tabelayı gördüler.Noel’de kimsenin uğramayacağı bir oteldi.

“Eh buraya kadar” Caty bavulunun üstüne oturdu çünkü daha fazla yürüyecek hali kalmamıştı.Giderek ürkütücü bir karanlık çöküyordu.Kar hiç durmamış ve yol boyunca bir tek arabaya rastlamamışlardı. Polis radyosunun kapalı yollar için uyarıda bulunduğunu hatırladı,onların şansına bu yol da onlardan biri olmalıydı.

Dominic karanlıkta onlara döndü “ Buralarda başka bina görmüş müydün?”

“Hayır” Caty duraksamadan cevap vermişti,sonra “Sanmıyorum” diye değiştirdi ve en son

“Bilmiyorum” dedi.

Eğer gerçekten karla kaplanmış bir yolda kaldıysalar,nasıl kurtulacaklarını bilmiyordu.Soğuktan ve korkudan titremeye başlamıştı ve çok yorulmuştu.

“O halde başka seçeneğimiz yok.” Dominic bavulları ayağının dibine kara fırlattı.

“Ne yapıyorsun?”

Caty ne olduğunu anlamadan Dominic eve doğru ilerledi ve camlardan birini kırdı.

“İçeri giriyorum.”

Caty yorgunluğunu ve umutsuzluğunu bir anda unuttu. “Bunu yapamazsın.”

“Yaptım bile” Binanın kapısını açan Dominic ona gülüyordu.Hafif bir vuruşla ışıklar yandı ve holden gelen ışık karların üstüne altından renkler saçtı.Dominic kapının önünde durdu ve dizlerine kadar karların içinde duran Caty’e baktı. “Eeee gelmiyor musun?”

Caty içeri girmek için bir hareketle bulunmadan,öylece yerinde durdu.

“Yoksa şoka mı girdin?” Dominic ilgilenmiyormuşçasına arkasını döndü ve evi araştırmak üzere tek başına içeri girdi.

“Dominic” Caty onu durdurmak için tökezleyerek karda yürümeye başladı. “Kimsenin evine böyle

elimizi kolumuzu sallayarak giremeyiz.”

“Biz değil ben” diye Dominic düzeltti ve holde yürümeye başladı.Halının üzerinde ıslak ayak izleri bırakıyordu.

“Nereye gidiyorsun?”

“Mutfakta erzak olup olmadığını bakmaya gidiyorum.”

Bunu yapamazlardı ama Dominic son derece rahattı.

“İki seçeneğimiz var” diyerek Caty’nin yanına geldi. “Ya bütün gece dışarıda kar altında oturup donarak ölürüz,yada içeri zorla gireriz.” Saçları cılız ışığın altında parlıyordu. “Buradan sağ salim kurtulursak ev sahibine zararını öderiz.”

Caty bütün bunlara kendisinin sebep olduğunu düşünerek suçluluk duyuyordu.Dominic alnında ki şişliğe rağmen mantıklı çözümler bulurken,daha fazla kapris yapmasının anlamı yoktu.Zaten onun yaralanmasına da kendisi neden olmuştu.Ve Dominic bunu konu bile etmemişti.

“Seninle tartışmak istemiyorum” Dominic kararlı bir şekilde konuştu. “Ben geceyi bu evde geçirmeye niyetliyim.Sen ne istiyorsan onu yap.”

Dominic den de bundan fazlası beklenemezdi.

Caty içeri girdi.İlk iş Dominic’in eve girmek için kırdığı camı kapatmaktı.Yoksa içeriinin de dışarıdan bir farkı kalmayacaktı.

Çok ince bir zevkle döşenmiş bir yerdi.Caty holden mutfığa doğru ilerlerken çevreyi inceliyordu.Sadece gerekli eşyalar vardı.Ve şöminenin karşısında elektirikli ısıtıcıyı gördü.Tüm dileği çalışmasıydı.

Çalıştı!Soba etrafa kızıl renkli bir ışık vermeye başlayınca ikisinin de morali yerine geldi.Caty mutfakta dolapları karıştırmaya başladı ve Dominic’e seslendi.

O sırada Dominic’in ısıtıcının yanına gidip söndürmeye niyetlendiğini fark edince bağırdı “Ne yapıyorsun?”

Dominic doğrulduğunda gözleri zalimce parlıyordu. “Elektirik için 50 pence atmamız gerekecek” diye alay edercesine açıkladı. “Benim hiç bozukluğum yok.Senin var mı?”

Caty’nin yüzü kızardı.Çantasında bir iki tane 50 pence vardı ama daha fazlasının olduğunu sanmıyordu.

Dominic onun çıkardığı paralara ağızını çarpıttı. “Herhalde ev sahibi evi bir daha kiraya verinceye kadar saatin işlemesi için içine yeterli para koymuş,çünkü kontrol ettiğimde içinde hala birkaç tane bozuk para olduğunu gördüm.”

“Ya ışıklar...”

“Ampuller çok az elektrik çeker.Bizim dikkatle kullanmamız gereken ısıtıcı.” Dominic elinde ki bozuklukları sayaca koydu ve kolu çevirdi. “Mutfığa gel,sana orada ne bulduğumu göstereyim” Fazla bir şey bulamazdı çünkü çok küçük bir mutfaktı.

Evde sadece çok az miktarda kahve ve çay kalmıştı ve başka yiyecek de bırakılmamıştı.

“Lavobonun altında ki temizlik dolabında bunları buldum” Dominic bir kutu mum gösterdi.

Caty ilk defa Peny’nin sözünü dinleyip izci kızlara katılmış olmayı istedi,en azından böyle durumlarda neler yapılacağını bilirdi,kibritsiz ateş yakmak için neler yapabileceğini... “Oh Tanrım kibritler”

Dominic kibritte bulmuştu. “Şans eseri onlarda mumların yanında duruyordu.Bu dolapta iyi stok yapılmış;cila,bulaşık deterjanı,yer temizlemek için çeşitli sıvı deterjanlar...”

“Ev sahibi evin temiz tutulmasını istiyor olmalı.”

“Ama yiyecek tek bir şey yok.Saatler önce öğle yemeği yedik.”

“Dominic...”

“Yarın sabah ölmüş olacağız.”

“Dominic..” Caty sabırla bir şeyler söylemeye çalışıyordu.

“Biliyorum sen zamanında yemek yemezsen öfken kabarrır.”

“Dominic” Caty’nin sabrı taşmıştı.

“Birbirimizin bu yönlerini bir çok evli çiftten daha iyi bilmemiz çok ilginç.”

Caty kalbinde bir an bir sızı hissetti.

“Yemek sorunu kolaylıkla çözümlenebilir”

“İnsan belki birkaç gün yemeksiz idare edebilir ama seni düşünemiyorum.”

“Eğer soğuk köfte ve çeşitli soğuk etlerle,biraz peynir ve şarap....”

Dominic sabırsızca onun sözünü kesti. “Neler saçmalıyorsun sen,Caty.Saçmalamaya başlaman için henüz çok erken?”

“Ben sayıklamıyorum.Simon sağolsun soğuk etlere ve peynire çok meraklıdır.”

“Caty”

“Benim için o valizi taşıdığına değdi,öyle değil mi?”

"Ne bileyim ne olduğunu?" dedi Dominic hiddetle "Elbette elbise var zannettim ve bundan da hiç yakınmadım."

Caty bavulu tezgahın üzerine koyarak kilidini açtı. " Bu sabah ofise gelmeden Peny ve Simon için bunları almıştım.iyi ki alış veriş önceden yapmışım." Bu sözleriyle birkaç şey ima etmişti.En önemlisi de Dominic'in son dakikaya kadar bütün personelini ofiste tutma alışkanlığını ima etmekte.

"Sen sadece istifa mektubunu vermek için ofise gelmiştin,kurallara uyman gerekmezdi.Her neyse en azından burada açlıktan ölmeyeceğimizi biliyoruz.Şimdi tek korkumuz donarak ölmek."

Doğrusu burası Caty'nin Noel için düşündüğü yer olmaktan çok uzaktı.Ama Peny ve Simon ile birlikte olsaydı Dominic'i özleyeceğini biliyordu.Ama arkadaşları ve ailesiye birlikte olmasının vereceği haz,Caty'nin uzun zamandır tatmadığı bir şeydi.Şimdi Noel için yalnızca Dominic vardı ve ondan da hiçbir yakınlık bulamıyordu.

"Ne oldu?" Dominic onun yüzünde ki değişen ifadeye bakıyordu.

Caty gülümsemeye çalışarak omuz silkti. "Doğrusu bu benim hayal ettiğim Noel'den çok farklı geçecek."

Dominic'in dudakları gerildi. "İkimizin de planladığı Noel'den" diye gözlerini ona dikti. "Ama birbirimize katlanmak zorundayız,öyle değil mi?"

"Bunu kastedmedim...."

"Senin ne kastettiğin önemli değil Caty.Gerçek şu ki buraya mahkumuz ve elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız." Hızla mutfaktan fırlayıp çıktı.

Caty onun sözlerinden yaralanmıştı.Aslında bu yolculuk birbirlerini daha fazla incitmelerine neden olacaktı.Ofiste hiç değilse bu konulara girmeleri imkansızdı.

Ama bu yolculuk Caty'nin fikri değildi.Hele kaza yapacakları ve ıssız bir yerde mahsur kalacakları ikisinin de akıllarına gelmezdi.

Ne yazık ki kazaya Caty neden olmuştu.Dominic ile burada ne kadar kalacakları da hiç belli değildi. Ya Caty?Ondan uzak kalmak için işinden istifa etmiş ve daha kötü şartlarla onunla beraber olmak zorunda kalmıştı.

Dominic bu durumda daha da çekilmez ve katlanılmaz bir adam olacağına benziyordu.Caty arabada baygın kaldığında gördüğü düşü hatırladı.Dominic'i hiçbir zaman öyle gülümserken göremeyecekti herhalde.

Aslında birbirini seven iki insan böyle bir yerde yalnız kalmaktan mutlu bile olabilirdi.Kar insanda harikulade romantik duygular uyandırıyor.Ve Noedi.İki sevgili böyle bir durumda bulunmak bile istemezdi.Caty gördüğü rüyaya geri dönmek istedi.

Dominic onu düşerken yakalayıp kollarına alacaktı ve birlikte göğe uçacaklardı.Ve sonra onu öpecekti...

Bunlar ancak rüya olabilirdi.Caty Dominic'in kendisini istemediğini bile,bile burada kalmaya nasıl dayanabilirdi?Ve kimbilir,daha ne kadar çok eziyet çekecekti?

Tek taraflı aşk muhakkak ki aşkların en acısıydı ama insanın aşık olduğu erkek tarafından sürekli rencide edilmesi daha da korkunçtu.Caty şansına lanet etti.

Ne diye onunla yolculuğa çıkmayı kabul etmişti ki?Şimdi Dominic'den çok uzakta olacaktı.Belki yine acı çekecekti ama bu acıyı kendi kendine çekecekti.Onunla yüz yüze bu acıyı çekmek daha zordu. Birbirimize katlanmak zorundayız.

Caty'nin kulaklarından bu sözler hiç gitmiyordu.Oradan kaçmak,yeryüzünden yok olmak istiyordu.

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Mayıs 31, 2007, 05:49:47 ÖS

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kötü biten konuşmanın ardından Caty onula bir süre karşılaşmaya cesaret edemedi.Üst katları keşfe çıktığında Dominic'in salonda dolandığını duydu.Sade eşyalarla döşenmiş pansiyon gibi bir yerdi.Lüks değildi.

Ve birkaç örtü dışında hiçbir yatak takımı yoktu.İnsanların kendi çarşafı ile uyumak isteyecekleri düşünülmüş olmalıydı.

Caty Dominic ile nerede uyuyacaklarını merak ederek lafi buraya getirdi.

"Tabi ki burada" Dominic kızın sorusuna kesin cevap vermişti.Bu sırada Dominic elektrikli ısıtıcıyı kaldırarak arkada kalan şöminenin önünü açtı.

Caty kendi kendine düşündü.Başka nerede uyuyabilirlerdi ki?

Dominic devam etti. "Evde ki en sıcak oda burası.Şimdi yakacak bir şeyler bulabilirsem daha sıcak

olacak.”

“Yatak odalarını gezerken dışarıya bir göz attım.” Caty dışarıya baktığında bembeyaz karların arasında gördüğü barakalardan bahsetti ona.Orada yakacak bir şeyler bulabilirlerdi.

“Gidip bir bakayım.En kötü ihtimalle barakayı yakarız.”

Caty onun şaka yapmış olmasını diledi.Ama Dominic’in yüzünde ki sert ifade hiç de şaka yapıyor gibi göstermiyordu.Nasil olsa barakanın zararını da telafi ederdi.

Dominic dünyasını para üzerine kurmuştu.En azından bugün ona hakaret etmemiştir.Caty’e hisse teklif etmesi tam anlamıyla rüşvetti.Tuhaf diye düşündü Caty.Daha önce Dominic’in paranın gücünü nasıl kullandığını hiç fark etmemiştir.

Endişelendiği Dominic’in gözünden hiç kaçmıyordu. “Meraklanma.En zor anda buna baş vuracağım.Bu arada sen neden yiyecekleri çıkarıp akşam yemeğini hazırlamıyorsun?

Caty,onun bu erkek kadın ayırımını epeyce yadırgamıştı ama yiyecekleri çıkarmaya başladı.

Rosto,füme somon balığı,börek,peynir ve turşu çeşitleri,meyve,çok lezzetli görünen bir kutu acı badem kurabiyesi ve nane,yarım düzine şarap ve bir kavanoz patlamış mısır vardı.Aslında bu sepet böylesi bekar ziyafeti çekmek için değil,ailesinin Noel sofrasını zenginleştirmek için hazırlanmıştı.Bunları yabancı bir evde yemek Caty’e tuhaf geliyordu.

Sofrayı kurduğunda Dominic henüz dönmemiştir.Caty’de kırdıkları camı kapatmak için yemek kutularından birini alıp hole çıktı.Kalın karton rüzgarın şiddetini biraz hafifletmişti.

Bu arada Dominic hala dönmemiştir.Yarım saatten fazla zaman geçtiğini hesaplayan Caty meraklanmaya başladı.

Belki de kafasında ki şişlik gerçekten önemli bir şeydi.Onu bu kadar uzun bir süre yalnız bırakmamalıydı.

Dışarı korku verecek kadar karanlık olmasına rağmen holden gelen ışığı arkasına alarak karanlığın içine daldı.

Bunca zaman karın içinde düşüp kaldıysa diye aklında bir çok senaryo üretiyordu.Hava soğudukça soğuyor,kapandıkça kapanıyordu.

Eğer Dominic orada bir yerde düşüp kaldıysa ne yapacaktı?Onu eve kadar sürükleyemezdi.

“Oh” Birden sert bir tabakaya çarpınca tiz bir çığlık atan Caty Dominic’in göğsüne çarpmış olduğunu fark etti. “Sen!Tanrıya şükür sensin.”Dominic’i kollarından tutmuş sarsıyordu.

Dominic sabırsızca cevap verdi. “Tabi ki benim.Sen kimi bekliyordun?Kar adamı mı?”

Dominic’in sağlığı için duyduğu rahatlama onun bu iğneleyici sözleriyle yerini öfkeye bıraktı. “Allah aşkına sen burada ne yapıyorsun?”

Dominic’in gözleri kısılmıştı. “Her halde hafıza kaybına uğradın.Ben buraya kömür yada odun aramaya geldim.”

“Bu yıllar önceydi.”

Dominic başını sallayarak onayladı. “Tahmin ettiğimden biraz daha uzun sürdü.”

“Bari bir şey bulabildin mi?” Caty ona ne kadar kızsada da sağlığı konusunda duyduğu endişeyi üzerinden atamıyordu.

“Biraz kömür.Bir kaç gün yeter her halde.”

Caty sinirli bir halde eve dönerken “O zaman biraz getir de ateş yakalım” dedi.

Nasıl olduysa Dominic onu kolundan tuttuğu gibi hızla kendine çevirdi. “Acıkmaya başladığını fark edebiliyorum,ama böyle...”

“Acıkmış olmamın sinirimle bir ilgisi yok” dedi Caty onun ne söyleyeceğini tahmin ederek. “Ben başka bir şeye sinirlendim.Ama bundan sonra sana ilgi göstererek canını sıkmayacağım.” Meydan okurcasına adama dik dik baktı.

Dominic’in sert yüz ifadesi fenerin ışığında yumuşadı. “Bu zorunlu macera senin için pek eğlenceli olmadı,öyle değil mi?” Bunu pişmanlıkla fark etmişti.

Caty omuz silkti,siniri biraz geçiyor gibiydi. “Bunun suçlusu benim.Arabayı kar yığınınına saplayan....”

Dominic onu konuşturmadı. “Zaten hava koşulları bir süre sonra bizi şu yada bu şekilde durduracaktı.Ve yolun yanlış tarafından giden aracı da unutma.Onu önceden göremezdin.”

“Sen onun hayali olduğunu düşünüyorsun.” Caty bunu sert bir şekilde ima etmişti.

Dominic hayır anlamında başını salladı. “Ben hiçbir zaman böyle bir şey söylemedim.Sadece o anda arabayı benim kullanmam gerektiğini söyledim.” Dominic döndü ve hazırladığı bir kova kömürü aldı.

Caty onun anlaşılı tavrının şaşkınlığını üzerinden atamadan,arkasından eve doğru yürüdü.

Dominic kapıda Caty’nin içeri geçmesini beklerken ses tonundan eğlendiği belli oluyordu.

“Hımm,yemek güzel görünüyor.”

Caty hala şaşkındı.

Dominic ateşi yakmaya başladı.

Caty karşısında parlayan ışığı görünce iç güdüsela olarak direksiyonu sola kırmıştı.Ama eğer birkaç saniye daha bekleseydi,bu duruma düşmeyebilirlerdi ve kara saplanan öbür araba olabilirdi. Dominic önce ufak tahta parçalarını tutuşturdu ve az sonra kömürden sıcak ateş parçaları fıskırmaya başladı.

"Ben ateşin başında bekçilik ederken neden yiyecek ufak tefek bir şeyler getirmiyorsun?"

Biraz şık olsun diye Caty sofrayı kurmuştu ama hiç önemli değildi.

"Eniştten neler kaçırdığını bilmiyor." Dominic ağzını yemekle doldurup bir yudum şarap içtikten sonra ancak konuşabilmişti.

Caty yüzünü buruşturdu "Ona telefonda neler getireceğimi söylemiştim."

Dominic gülümserken birden ciddileşti. "Ailen seni merak edecek."

Caty bunu çoktan düşünmüştü,kulübede telefon yoktu.Olsaydı zaten burada olmazlardı.

"Arabaya bir not bırakabilirdik" diyen Dominic birden ekledi. "Ben biraz sonra gidip bunu yapabilirim."

"Hayır" Caty panik içinde haykırdı,ona bir şey olmasına dayanamazdı.

Dominic şaşkın,şaşkın Caty'e baktı. "Fazla uzun sürmez,artık yolu biliyorum."

"Hayır dedim Dominic." Caty kesin bir ifadeyle konuşmuştu.

"Eğer burada yalnız kalmaktan korkuyorsan...."

"Senin kadar duygusuz bir insan olamaz" Caty elinde bir tabakla kalkarak söylenerek mutfağa gitti.

"Caty..?"

Caty mutfaktan "Yine beni incitmek mi istiyorsun?" diye bağırdı.

Dominic pişmanlıkla suratını buruşturdu. "Seni incittiğimin farkında değildim,inan."

Caty huysuzca cevap verdi. "İşte senin sorunun da bu"

"Eh dünyanın en duygusuz insanıyım öyle değil mi?"

Dominic alaycı tavırla yine onu sinirlendirmişti.Caty'nin yanakları alev,alev yanıyordu ama bu tuzağa düşmeyecekti. "Sen ayrıca..." diye saymaya devam etmek için ağzını açtı.

"Yeter" Dominic sinirle haykırdı. "Eğer yola çıkarsam şimdi çıkmalıyım." Pencereden dışarı baktı.

"Daha çok kar yağacak gibi.Bu yıl gerçekten beyaz Noel şansını yakaladık." Eline kalın ceketini aldı.

Caty onu kapıya kadar izledi.Ona engel olmak istiyordu ama ağzından hiçbir şey çıkmıyordu.

Dominic kapıda durup ona döndü. "Mantıklı düşün Caty.Yardım hemen yanımızdan geçiyor olabilir ama bizim nerede olduğumuzu bilmiyorlar ki."

"Ben son beş yıldır hep mantıklı davranıyorum.Senin işinin içinde soluk alıp yaşadım.Şimdi benim için bir şey yapmanın zamanı gelmedi mi?" Caty'nin gözleri duyguyla parlıyordu.

"Bunu senin için yapıyorum."Dominic gerçekten de onun ailesi merak eder diye yapıyordu.

Caty bunu çok iyi biliyor ve vicdan azabı duyuyordu. "Bu akşam gitme.Yarın sabah gündüz gözüyle gidersin."

"Ya hava daha kötü olursa?"

Caty omuz silkti. "Gitmezsin.Hem o zaman arabayı bulanda olmaz."

"Bu pek mantıklı değil."

"Mantık."

"Bir eleştiri daha istemiyorum Caty." Dominic hırsıyla bağırdı ama hemen söndü. "Hiç bu kadar çekilmez olduğumu düşünmemiştim."

Çekilmez.Çıldırıncı.Çoğu zamanda kıymet bilmez.Ama Caty yine de bu adamı seviyordu.Ve Dominic bunu da hiçbir şekilde düşünemezdi.Yine de onun içtenliğini fark ederek yaptığı yorumlardan utandı.Ama böyle kızarak kendine aptal liseli kız havası veriyordu.

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun" diyerek Dominic yeşil gözlerini kısarak mırıldandı.

"Senin her zaman tanıdığım en zeki adam olduğuna düşündüm."

"En zeki iş adamı."

"Başka bir yönün var mı ki?"

Dominic aniden döndü. "Tamam Caty.Eğer seni memnun edecekse yarın sabah giderim.Ama şunu iyi bil ki yarın hava kötü olursa gitmemem fikri senindi."Paltosunu çıkarıp attı.

Caty kakarın sorumluluğunun kendisine atılmasına alışkındı,bu Dominic'in tipik huyuydu.

Ama şu an önemli olan onun gece dışarı çıkmamasıydı.

"Eğer yardım almayı başarabilirsem yarın ailenle beraber olursun" diye mırıldandı Dominic onu dener gibi.

"Bu akşam çok riskli olur.Ben ikimizde buradan sağ salim kurtulmasını istiyorum teşekkür ederim."

"Teklif etmediğimi söyleme.Bunu ileride yüzüme vurmanı istemem."

Caty öfkeyle cevap verdi. "Birbirimizi ileride görebieceğimizden şüpheliyim."

Dominic gözlerini kıstı ve aralarında buz gibi bir hava esti.Onun siniri Caty'i hiç ilgilendirmiyordu.Onun

tek ilgilediği en azından bu gece Dominic'i yanında tutabilmektir. "Ayrıca senin bunu yüzüme vurman da önemli değil.Ama eğer sana bu gece bir şey olursa vicdan azabı duymak istemem."

"Biraz daha kömür getireyim."

Dominic sessizce evden çıktı.

Caty kirli tabakları küvete atarken öyle çok gürültü yapıyordu ki Dominic'in geldiğini fark etmedi.Ve onu karşısında gördüğü an,elinde ki tabağı suya düşürünce bütün üstüne kirli su sıçradı.

Caty ne kadar aptal duruma düştüğünü düşünürken Dominic mutfaktan çıktı.

Caty bir makine gibi bulaşıkları yıkayıp yerleştirirken pencereden dışarıda ki karanlığa baktı.Göz yaşları kontolsüz bir biçimde yanaklarından süzülüyordu.

Daha o gün kendi için çok zor bir karar vermişti ve onunla geçirdiği bu birkaç saat ne kadar doğru bir karar verdiğini gösteriyordu.

Ve hala Caty ona bir şey olursa yaşamayacağını düşünüyordu.Ve bunu ona söylemişti.

Dominic tekrar mutfağa geldiğinde onu korkutmamaya çalışarak yumuşak bir sesle "Çok iyi bir şey olmadığını biliyorum ama" diye arkasında durdu.

Caty ona döndüğünde kolunun altında ki kozalaklı dalı gördü.

"Bunu bahçede ki kar yığınının tepesinde görünce eve getirdim.Bir Noel ağacı için çok küçük olduğunu biliyorum ama üzerine birkaç süs koyarsak belki bir şeye benzer."

Caty onun kollarının arasında tuttuğu dala baktı ve tekrar arkasına döndü.

Dominic'in bunca sıkıntıya kendisi için girdiğine inanamıyordu.Tekrar ona döndüğünde göz yaşlarını tutamayacağını hissetti.

Ne anlaşılabilir bir adamdı bu.

Onun için Noel'in hiçbir anlamı yoktu ama onun için bir çam dalı getiriyordu ve bunu süslemekten bahsediyordu.

Şuan da ağlayacağından korkuyordu.

"Yıllardır ilk kez Noel ağacı süslemek geliyor içimden"Dominic kendi kendine mırıldanıyordu.

Ne demek istiyordu?

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 01, 2007, 04:27:53 ÖS

Belki de Caty'nin ona yaklaşabileceği bir andı bu.Ama konuştuğu anda ağlamaya başlayacağını biliyordu.Gücünü toplayıp ona dönmek ve kendi küçük Noel ağaçlarını süslemek için ona yardım etmek istedi.Belki de böyle bir şans bir daha önüne çıkmayabilirdi.

O güne kadar Dominic ile yakınlaşabilecekleri bir fırsat olmamıştı.

Ona yıllardır neden Noel'i böyle reddettiğini sormak,onun anlatacaklarını dinlemek ikisinin arasında ki buzların erimesine neden olacaktı.En azından ona üstü kapalı da olsa bir itirafta bulunmuştu.Ve Caty hiçbir şey yapamıyordu.Basireti bağlanmak demek bu olmalıydı.Yıllardır beklediği an gelmişti ama o denemeye korkuyordu.

Evet korkuydu bu.Yanılıyor olmasının verdiği bir korku.

Dominic asla böyle itiraflarda bulunacak bir erkek değildi.Ve Caty dönüp onun yüzünde hiç de umduğu gibi,içine kendisini açmak isteyen bir erkeğin ifadesini bulamasam diye korkuyordu.

Dominic onu Noel'e önem vermesiyle alay ediyor bile olabilirdi.

Ne yazık ki tek taraflı duygular insanın kendine olan güvenini böyle yitirmesine neden oluyordu.Aslında hiç tanımadığı bir erkeğe nasıl aşık olmuştu?Onu hiç anlamıyor ve ona hiç yaklaşamıyordu.

Acaba Dominic onun kendisine yaklaşmasını bekliyor olabilir miydi?

Caty kendini çok çaresiz hissetti.Ne yapacağını bilemiyordu.Hıçkırarak ağlamaya başlayan Caty fırlayarak mutfaktan çıktı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Şilte ıslak,oda buz gibi soğuktü ama Caty kendini kaybetmiş bir şekilde yatağa atarken hiçbir şeyin farkında değildi.

"Seni ağlatmak istemedim."

Dominic yatağa oturunca Caty ona döndü. "Eminim istememiştir." Yanaklarından akan yaşları silerken Dominic kollarını onun omuzlarına doladı.Caty hala gergin bir şekilde dimdik duruyordu.

Dominic pişmanlık dolu bir sesle "Zor bir gün geçirdik" diye onu avutmaya çalıştı.

"Öyle" Caty onunda çok zaor günler geçirdiğini düşünüyordu. Her anı insana zehir ediyordu. Sonrada birdenbire hiç beklemediği bir ince düşünceyle karşısına çıkıvermişti.

Caty'nin ağlaması sadece bir patlamaydı.

Dominic onun çenesini tutarak yüzünü kendisine çevirdi. "Seni daha önce hiç ağlarken gördüğümü hatırlamıyorum."

Caty "Bu gün değişik bir gün oldu" dedi.

Dominic başını sallayarak onayladı. "Gerçekten de öyle. Ama şimdi şu aşağıda ki ağacı süslemek için bir şeyler bulmaya ne dersin?"

Caty heyecanla "Harika bir ağaç" diye yatakta doğruldu. "Hayatımda gördüğüm en güzel ağaç."

"Bana sanki abartıyormuşsun gibi geldi." Dominic gülümsedi.

Caty o sert adamın içinde aslında hassas bir adamın olduğunu inanmıştı her zaman. Ve Dominic onun incinmiş bir anında bunu kanıtlamıştı, daha önce böyle bir yumuşama göstermemişti oysa. Caty ona sarılmak için dayanılmaz bir istek duyuyordu. Şuan da nedense kendine biraz daha fazla güven duyuyordu. Dominic böyle bir şeyle karşılaştığında her halde çok şaşırırdı.

Caty aniden ayağa kalktı. "Burası çok soğuk."

Dominic ayağa kalmadan birkaç saniye onu süzdü. "Evet gidip ağacı süsleyelim."

Yemek sepetinin kırmızı kurdelesini ince ağaç dallarına sararak süslediklerinde, Caty gerçekten hayartında gördüğü en güzel ağaç olduğuna karar verdi. Üzerine serpiştirdiği patlamış mısırlar kar taneleri gibi duruyordu. Belki normalde bunu Noel ağacı diye evine seçmezdi ama Dominic den hiç beklemediği bir hediyeydi. Ağaç salonda ki küçük sehpa da ki yerini alınca Caty'nin yanakları mutlulukla kızardı. Bu ağaç Dominic'in gizli duyguları olarak görünmüştü ona.

Dominic Caty'nin duygularının farkında olmadan ağacı daha da güzelleştirmek için fikirler türetiyordu.

"Birkaç renkli ışıkla daha göz alıcı olabilirdi...."

"Böyle de harika" diye atıldı Caty.

"Sen beğendiysen önemi yok." Dominic'in yeşil gözleri parladı. "Şarap?"

Aslında yemekte biraz şarap içtiği için Caty kendini çakır keyif hissediyordu. Ama ortam o kadar güzel di ki bir kadeh şaraba hayır diyemezdi. "Evet lütfen" Caty için düş kadar güzel bir geceydi bu. Ve unutulmaz bir anı olarak kalacaktı bu Noel.

"En azından şarabı soğutma problemimiz yok." Dominic hala işin şakasındaydı. Caty onun kendisi kadar romantik olmasını bekleyemezdi ama bu rüyayı bozacak bir şey yapmasını da istemiyordu. Onun şarabı getirmesini beklerken ateşin karşısında oturup alevleri seyretti. Rüyasında ki Dominic ile gerçek Dominic arasında çok fark olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Ama o rüyalarının hiçbir zaman gerçek olmayacağını sanırdı ama şuan da hiç ummadığı anlar yaşıyordu.

"En kısa zamanda ikimizi de buradan kurtaracağım." Dominic şarabı ve bardakları masaya koyarken neşeyle konuştu.

Caty şaşkın, şaşkın Dominic'in ne demek istediğini anlamaya çalıştı. Kendisi bu anın hiç bitmemesini isterken Dominic yine gerçek haline dönmüştü.

"Şuan da buradan kurtulmayı düşünmüyorum bile" dedi Caty.

"Öyleyse neden bu kadar üzgün görünüyorsun."

"Öyle mi görünüyordum? Herhalde yorgunluktandır."

Aslında böyle söylememeliydi. Dominic şimdi onun yatmak istediğini düşünecekti. Oysa ikisi aynı odada yatacakları için Caty biraz çekiniyordu. Aslında mahcup taze gibi davranmak istemiyordu ama incinmek istemiyordu.

Dominic ellerini ensesinde birleştirip koltuğa uzandı. "Aslında Noel'den zevk almaya başlıyorum.." dedi ve sustu. "Ama senin için berbat bir Noel olduğunun farkındayım."

Caty onun kendisini bu kadar düşündüğüne inanamıyordu. Ama Dominic'in istemediği bir şeyi sırf karşısında kini mutlu etmek için söylemeyeceğini de biliyordu.

"Şarap" Dominic Caty'nin cevap vermesini beklemeden bardakları tekrar doldurdu. "Mutlu Noeller Caty" Gözleri ateşin karşısında sınımsız, yemyeşil görünüyordu. Ve Caty'e bakıyordu.

Caty ona doğru çekildiğini hissediyordu. Şarabından büyük bir yudum aldı ve boğazına kaçmasıyla öksürmeye başladı.

Dominic onunla alay ederken kıpkırmızı olmuş ve eliyle yüzünü kapamıştı.

"Bak benimle ters gidersen böyle olur işte."

Caty onun lafı er geç iş konusuna getireceğini biliyordu. Dominic kaşlarını çatarak ciddileşti. "Kararını yeniden gözden geçir Caty"

"Hayır"

"Hayır mı?" Dominic uzun şekilli parmaklarıyla kadehi evirip çevirmeye başladı.

Caty "Hayır" diye tekrarladı.

"Biraz daha şarap" Dominic onun kadehini tekrar doldurdu. "Isınmana yardımcı olur."

Artık Caty göz kapaklarını açık tutamıyordu. "Yatakları yapıp uyuyamaz mıyız?"

"Yatakları mı?"

Caty'nin yorgunluğu sanki başından aşağı bi kova soğuk su dökülmüş gibi birden bire geçti. "Ben düşünüyordum ki...."

"Ama kanepene ne yazık ki tek" dedi Dominic onun sözünü keserek. "Benim sandalyede uyumaya hiç niyetim yok."

Caty gürültülü bir şekilde bardağı sehpaye bıraktı. "Doğrusu çok centilmensin." Gözlerinden alev fıskırıyordu.

"Bunun centilmenlikle bir ilgisi yok."

"Daha fazla tartışmak istemiyorum."

Dominic'in gözleri sabırsızca kısıldı "Kahretsin Caty,yatağını bir erkekle paylaşacaksın diye çok geçirecek liseli bir kız değilsin."

Evet liseli bir kız değildi ama onun karşısında böyle duruma düşmemek için kendisini hazırlamıştı.Ama içini giderek bir panik sarıyordu.

Ergenlik çağı kendi yaşıtı erkeklerle zararsız buluşmalarla geçmişti.Ama tanıdığı tüm erkekler içinde bütün hayalleri Dominic üzerine yoğunlaştığı için bu gece onu korkutuyordu.

Şuan da yirmi altı yaşındaydı ve bugüne kadar yatağını hiçbir erkekle paylaşmamıştı.Dominic ile bunu denemesi imkansızdı.

Caty "Sandalyede sen uymazsan ben uyuyacağım" diye yerinden fırladı.

Dominic de her tarafı sinirden titreyerek ayağa kalktı. "Son zamanlarda çok mantıksız davranmaya başladın.Tıpkı hiç neden yokken miyavlayıp tırmalamaya başlayan dişi bir kedi gibi."

"Bu senin düşüncen.Bence her davranışımın mantıklı bir nedeni vardır."

"Tamamıyla mantıksızsın."

Caty durumun komikliğini fark edinceye kadar birbirlerine bakarak öylece durdular.Ne diye birbirlerine bağırıp duruyorlardı ki.

İkisi de mantıksızdı.Caty bunu ona söylemedi ama kollarını iki yana açarak gülmeye başladı.

Bu Dominic'i rahatlatmıştı. "Belki çok basmakalıp,çok klişe bir söz olacak ama kızdığın zaman çok güzel oluyorsun."

Caty az önceki ödünü vermeseydi,Dominic'in ağzından bu sözleri asla duymayacaktı.

Gözleri birbirine kilitlendi.

"Belki daha çok kızmalıyım." Caty'nin sesi çok kısık çıkmıştı.

"Bence de."

Caty aralarında kurulan iletişimden donup kalmıştı.Farkında olmadan "Dominic neler oluyor?"

Dominic Caty'nin tam karşısında duruyordu.Olay artık kontrolden çıkmıştı.Dudakları birleşir birleşmez

Caty duygularının yoğunluğundan düşmemek için Dominic'in onmuzlarına sıkıca tutundu.

Sonra kollarını onun boynuna sararak,parmaklarını saçlarında gezdirmeye başladı.

Dominic'in dili dudaklarının içine girmek için bir yer arıyordu,Caty titreyerek dudaklarını araladı.

Caty henüz akli başındayken bunu durdurması gerektiğini düşünüyordu.Dudaklarını ondan

ayırdı,güçlülle soluk alıyordu.

"Ne yapıyoruz biz?"

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 01, 2007, 05:13:14 ÖS

Dominic'in dudakları boynunda dolaşıyordu.Caty onun en son ne zaman bir kadınla birlikte olduğunu merak eder gibi oldu ama bu aslında onu hiç ilgilendirmiyordu.Önemli olan şuan da kendisine sarılmış olmasıydı.Ve Caty'nin direnci her geçen dakika yok oluyordu.

Dominic onu yumuşak bir sesle yüreklendirdi. "Artık benim için çalışmıyorsun Caty."

Caty'nin mantıklı düşünmesi imkansızdı ama "Ne fark eder ki?" diye sormayı başarabildi.

"Benim için fark etmez ama sen kendini rahat hissedersin diye düşündüm.Artık konuşmayı kesebilir miyiz?Ben yapacak daha güzel şeyler düşünüyorum."

Acaba Dominic de tüm mantığını kaybediyor muydu?Ve Caty hiçbir şeye aldırılmaz oldu.

Bundan sonra belki de utanç ve acemiliğin verdiği duygularla bir daha birbirlerinin yüzüne bakamaz olacaktı.Caty'nin babası hayatı çok severdi ve elli üç yaşında ölmüştü.O her zaman hayatın

yaşamak için olduğunu ,bir kenarda oturup korkmak olmadığını söylerdi.Ve Caty kendini bu mantığa

bırakıverdi.

Artık Dominic ile ilişkisinde zaman kaybetmeyecek,kendini korumaya çalışmayacaktı.Onun teklif ettiği her şeyi kabul edecekti.

Vücudunu onun vücuduna yapıştırdı ve bu yakınlığın verdiği bütün hazları doyasıya hissetmek için gözlerini kapadı.

"Oh,Caty senin sıcaklığın!"

Sıcaklık,aralarında patlamak üzere olan coşkulu ateşi anlatmak için yetersizdi.Bu öyle bir ateşti ki Caty Dominic'in de aynı ateşte yanmasını istiyordu.Elleriyle onun vücudunu keşfederken bu ateşle onu içine almak istiyordu.

Caty artık ne yaptığını bilmiyordu.Dominic'in gömleğinin altında ki çıplak göğsüne ulaştı.Caty ne zaman soyunduklarını hatırlamıyordu.Ve hatırlamadığı içinde memnundu.O anda utanç duyacağını çok iyi biliyordu.

Ama soyunduktan ve tenleri birbirine dokunduktan sonra utanma duygusu diye bir şey yoktu içinde. Ancak hala korktuğu bir an vardı.Caty hiç fark etmeden atlatacağına kendini hazırlamaya çalışmıştı. İkisinin de reddedemeyeceği o an geldiğinde Caty sonsuza kadar sürmesini istedi.O geçici mutluluk anı bitecekti ve Dominic'ten ayrılacaktı.Bunu hiç istemiyordu.

Korkuları artık tamamen yok olmuştu.Dominic her şeyin farkındaydı.Farında olmalıydı.Caty kendini onun ellerine teslim etti.

Dominic "Sen istediğin zaman sevgilim" diyordu. "Seni sonsuza kadar beklerim."

Caty artık beklemek istemiyordu.

Kendisinin de şaşırıldığı bir şekilde bunu Dominic'e vücuduyla anlattı.Caty gözlerini kapatmış,yalnızca vücutlarının temasına kendini vermişti.

Dominic'in onunla birleşmesini adım adım hissediyordu.Ve kendinin bu birleşmeye hazır olduğunu anladığı anda,vücudunu ona doğru açtı.Ve Dominic'in olmuştu.

Ne bir acı duydu ne de bir dehşet.Her şey çok güzel ve uyumluydu.

Ve Caty önceden de tahmin ettiği gibi anın hiç bitmesini istemiyordu.Dominic sanki ondan ayrılırsa bir daha bu yakınlığa asla kavuşamayacaklarının korkusunu duyuyordu.

Ama tıpkı bu nefis birleşmeyi reddedemediği gibi bu birleşmenin verdiği zelve doruğa ulaşmayı da reddemedi.Ne olduğunu takip edemediği bir şekilde vücudu kontrolden çıktı ve Dominic de ona yayılan bir akımla sarsılmaya başladı.

Tekrar yeryüzüne döndüklerinde vücutları sarmaş dolaştı.

Caty bir kedi duygusallığında gerindiğinde çıplaklığına karşın,ufak bir şekerlemenin ardından bir sıcaklıkla uyandı.Çıplaklık.

Vücudunun hissettiği mutluluk ona gece yaşadıklarının bir düş olmadığını anlatıyordu.Dominic'in onunla büyük bir istekle bütün gece sevişmesi bir gerçektir.

Onun tarafına dönünce kanepede yalnız olduğunu fark etti ve yastığa tutturulmuş notu görünce kaşları çatıldı.Kağıdı alıp okurken elleri titriyordu.

"Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Onu uyandırmadan arabaya gitmişti.

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 02, 2007, 04:13:11 ÖS

ALTINCI BÖLÜM

Geceyi beraber geçirdiğin erkek ertesi sabah sen uyurken gitmişse....

Yirmi altı yaşında bir bakire,aşka değer vermeyen bir adam tarafından baştan çıkarılmış ve ertesi sabah bunun hiçbir anlamı olmadığını görmüştü.

Bu Caty'nin en kötü günüydü.

Dominic ona gece nazik davranmış,uyarılarını dikkate almış,Caty'i ağlatacak bir şekilde onunla aşk yapmaya başlamış ve Caty onun kendisine o soruyu sormaması için sessizce yalvarmıştı.

İkisini de büyük bir mutluluğun kıyısında dolaştıran bu anın yarıda kalmasından çok korkmuştu gerçekten de.Bu durumda pişman olacağı bir şey yoktu.

Sonunda yakacağa gerek kalmadan vücutlarını tutuşturan ateşin heyecanı ile o soru cevapsız kalmıştı.

Dominic harika bir aşık olduğunu,sevişirken hiç bencil olmadığını kanıtlamış,yapılı vücudu ve bronz teni,Caty'nin içini titreten duygular uyandırmıştı.

Bir saat sonra Caty hala karlı kaplı yolda Dominic'in dönüşünü gösteren bir iz arıyordu.

Gideli ne kadar zaman olmuştu?Notta elinden geldiğince çabuk döneceğini yazıyordu ama ne zaman

gittiği hakkında Caty'nin hiçbir fikri yoktu.

Kendine mutluluk veren sıcak vücudun yanından kalkıp gittiğini nasıl da fark edememişti.

Onun şu anda karın altında tek başına düşüp kaldığını düşünmek Caty'nin boğazına hıçkırıkların düğümlenmesine neden oluyordu.Dominic'i bir bulup bir kaybetmeye dayanamazdı.

Geri döndüğünde eğer geri dönerse demek istemiyordu bu acıyı verdiği için boğazına sarılmaya hazır olacaktı.Ve Dominic'i tanıdığı kadarıyla bu kavgayı çıkarmasına sinirleneceğini de biliyordu.

Onun tanıdık yüzünü karşısında gördüğü anda Caty'nin bütün kızgınlığını unutacağını düşünmemesi büyük bir aptallıktı.Kapıya doğru koşarken Dominic'in adını sayıklıyordu.

Yanında Koluna gevşekçe tutunmuş,ayaklarını oynatmaktan aciz bir genç kız vardı.Caty hareket edemeyecek kadar sersemlemişti ve kızın koluna girince ikisi ancak zar zor kulübenin kapısına ulaştılar.

Caty onu yakından gördüğünde onun genç bir kız değil çok güzel bir kadın olduğunu fark etti.

"Umarım ateşi yakmışsındır" Dominic hiçbir açıklama yapmadan kolunda kadınla salona doğru ilerledi ve kadının koltuğa oturmasına yardım etti. "Bütün gece araba da battaniyesine sarınarak kendini bir şekilde sıcak tutmayı başarmış.Donarak ölmediği için çok şanslı."

Kadının rengi bembeyazdı ve kulübeye kadar yürümek onu bitkin düşürmüştü.

Dominic elleri ceplerinde ayakta dimdik duruyordu. "Bu havada sen niye dışarı çıktın?" Önce

Dominic'e çıkışır gibi baktı fakat kadının haline de acımişti. "Sanırım sıcak bir şey içmek size iyi gelir."

"Teşekkür ederim." Genç kadın güçlükle gülümsedi.Gözleri hercai menekşe saçları koyu kumraldı.

Caty "Daha isminizi bile bilmiyorum" diye mırıldandı.Ama kadın hakkında hiçbir şey bilmek istemiyordu.İçinde kötü bir his vardı; onu tanımak istemiyordu.

Kadın boşuk bir sesle "Ann" dedi. "Ann Freman"

"Sen dinlenmene bak Ann,ben çayı ısıtıp getireyim."

Dominic sert bir ifadeyle "Ben kahve istiyorum" dedi.

Caty odadan çıkarken ona sabırsız bir bakış fırlattı.Kadının durumu çok kötüydü ama Dominic'de herhalde çok yorulmuştu.Hele bu yola Caty için düştüğü düşünülürse ona kızmaya hiç hakkı yoktu.

Caty tepsiyle odaya girdiğinde Dominic hala dik başlı bir tavırla duruyordu.

Ann fincanı almak için doğruldu,alevlerin sıcaklığıyla biraz kendine gelmiş gibi görünüyordu.Ama Caty onun yüzünde pek tekin olmayan bir ifade olduğuna emindi.

"Eğer telefonu kullanabilirsem..."

"Ne yazık ki burada telefon yok" diye Caty söyleyince kadının yüzü tekrar soldu.

Caty o sırada kadının elinde ki düğün kurdelesini görünce gülümsedi. "Herhalde sizi merak etmişlerdir" dedi.

"Evet.Burada bir telefon bulurum diye düşünmüştüm."

Caty başını salladı. "Gördüğünüz gibi burası sadece bir sayfiye evi."

Ann heyecanla "Burada uzun süre kalır mıyız?"

Dominic "Buraya sığdığın için şükretmelisin" dedi sert sert.

"Dominic!" Caty gerçekten kızgınlıkla ona bağırdı.Dominic'in davranışlarını anlayamıyordu.Bu yabancı kadının varlığına tahammül edemediği halde Dominic gibi davranmamıştı.

Ann "Tamam,tamam" diyerek ortamı yumuşatmaya çalıştı. "Duygusuzca davrandım."

"Hiç de değil." Caty kadına güvence verirken Dominic'in yersiz çıkışına eleştirir bir şekilde baktı. "Bizi bulmalarını beklemek pek kolay bir şey değil tabii.Ailelerimiz bizim nerede olduğumuzu merak edecekler."

Dominic gözlerini kısmış kadına bakıyordu. "Hala bize Noel arifesinde dışarıda ne aradığını söylemedin?"

Ann sinirlenmişti "Ben..."

Caty araya girdi. "Kahvaltıya ne dersiniz?Ama korkarım yemeklerimiz azalıyor."

"Sana yardım edeyim" Kadın ayağa kalkınca Caty onu yerine oturttu. "Hayır sen burada kal.Dominic bana yardım eder."

Dominic onun arkasından mutfağa geldiğinde Caty "Sen ne yaptığını zannediyorsun?" diye ona çıkıştı.

"Zavallı kadın neredeyse donuyormuş.Sen!Sen kadına sanki suçluymuş gibi davranıyorsun."

Dominic'in bakışı soğuktu. "Neden evli bir kadın kar fırtınalı bir Noel arifesinde dışarıda dolaşsın?"

Caty sabırsızca "Nerden bileyim?"dedi.İnsanın aklına bir sürü neden gelebilir.Bizi ilgilendirmez öyle değil mi?"

"Gizleri sevmem."

"Tanrı aşkına Dominic.Belki de onun nedenleri de bizimki kadar masumdur."

"Dün geceden sonra hala bunu söyleyebilir misin?"

Kan birden Caty'nin yanaklarına hücum etti.Birlikte geçirdikleri gece hakkında ilk kez konuşuyorlardı.Aslında Caty son on beş dakikadır bu olayı zihninin gerilerine itmişti ve bunun Ann Freman la ilgisi olduğunu düşünüyordu. Dominic'de tuhaf bir değişim olmuştu.Geceyi beraber geçirdiği erkek o değildi sanki.Döndüğünden beri takındığı soğuk havasına bakılırsa Caty bir daha düngece ki o aşık erkeği göremeyecekti. "Dün gece sadece...." Caty acemice bakışlarını ondan kaçırdı. "Sadece ne?" "Herhalde Sanmıyorsun ki..". "Burada mahsur kalmamızı sen ayarlamış olamazsın." "Öyleyse ne?" "Dominic doğrudu. "Unut gitsin Caty.En iyisi kahvaltı edelim.Belki kendimizi daha iyi hissederiz."

Tuhaf bir üçlü sergiliyorlardı. Ann dalgın,Caty şaşkın,Dominic soğuk. Ann biraz daha toparlamış görünüyordu,Caty'e ortalığı toplaması için yardım etmek de ısrar etti.Dominic de dışarıdan yakacak almaya gitti. Ann bulaşıkları kurularken "Böyle aranıza girdiğim için özür dilerim" dedi. Caty bu özürün Dominic'in ters davranışları nedeniyle geldiğini anlamıştı. "Saçmalama" dedi.Gerçekten de Dominic'in yaptığı çok ayıptı. "Dominic'in seni bulduğuna memnun oldum" diyerek içtenlikle ekledi. Ann "Oraso öyle ama eminim kocan...." Caty hemen karşı çıktı. "Dominic ve ben evli değiliz.Onun özel sekreteriyi...daha doğrusu öyleydim.Artık onunla çalışmıyorum." "Anlıyorum." Aslında anlaşılması o kadar kolay bir durum değildi ama Caty'nin açıklayabileceği fazla bir şey yoktu. "Şey...özür dilerim." "Yok hayır" Caty konuyu değiştirerek "Sen Dominic'e aldırma" dedi. "Buraya tıkanıp kalmak onun sinirlerini bozdu." Ann birden yüzünü ellerinin arasına alarak hıçkırmaya başladı.Caty işini bırakıp ona sarıldı ve "Hadi ağlama" diyerek onu avutmaya çalıştı. "O kadar kötü olamaz." Ann boğulurcasına "Aman Tanrım çok kötü davrandım" diye bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Caty yavaşça genç kadının sırtını okşamaya başladı. "Sakin ol sonra konuşuruz" dedi. Ann geri çekildi. "Noel arifesi kocasını ve çocuklarını terk eden bir kadını ben!Çocuklarımın uyanıp da annelerini evde bulamamaları çok korkunç bir şey." Caty bu açıklama karşısında sarsılmıştı.Nasıl olmuştu da bu kadın böyle bir şey yapmaya kalkışmıştı?Bu bir çeşit bir meydan okumamıydı? Umutsuzluk muydu? Neydi? Ama olanları değiştirmek artık çok zordu ve böyle bir sabahta çocuklara ana babasından birinin yok olduğunu söylemek çok zordu. "Eminim kendine göre sebeplerin vardır." Caty pek inanmayarak da olsa bunu söylemişti. "Evet sebeplerim vardı ama şimdi hiç biri önemli görünmüyor."

"Ann..." "Görüyorsun hiç yardımcı olmuyor." Neredeyse kendi kendine konuşuyordu. "Sebableri bilmek hiç yardımcı olmuyor." "Ann,sen..." "Tek düşünebildiğim iki küçük kızımın,kalbi kırılmış babalarına kendi üzüntülerini belli etmemeye çalışarak...." Odadaki bir hareket Caty'nin dikkatini çekti.İçeri yeni girmiş olan Dominic Ann'e tiksintiyle bakıyordu.

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER
Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 04, 2007, 05:38:47 ÖS

YEDİNCİ BÖLÜM

"Sesini alçalt Dominic seni duyacak" Caty öfkeyle fısıldadı. Dominic huzursuzca mutfakta aşağı yukarı dolaşıyordu. "Duyarsa duysun beni ilgilendirmiyor." Ann'ı Dominic'den uzak tutmak bahanesiyle Caty onu uyuması için ikna etmişti.

Ann zaten bitkin görünüyordu,Caty sinirleri zaten bozuk olan kadının daha da kötü olmaması için dinlenmesi gerektiğini düşünmüştü.Ama asıl amacı onu Dominic'in öfkesinden uzak tutmaktı. Ann oturma odasında uyuyordu ama evin duvarları çok inceydi ve Dominic sesini alçaltmak için hiçbir çaba göstermiyordu.

Ann'in hikayesini öğrendikten sonra Dominic'in akli iyice başından gitmişti.Aslında Caty Dominic'in kadının hikayesini daha başından öğrenseydi onu arabada bırakacağından emindi.Dominic'in öfkesi aslında karakterine uymuyordu.Aşırı duygusal bir insan değildi.Onun gibi soğukkanlı bir insanın böylesine öfkelenmesi onu şaşırtıyordu.

"Şu anda o çocukları kim bilir ne hissediyordur?" Dominic'in koyu gözlerinde yoğun bir endişe vardı. Caty ağır,ağır başını sallarken Noel ışıkları altında üzgün iki çocuğu düşünüyordu.Çocukların yaşları bir birine yakın olması gerekirdi zira Ann yirmi altı yaşından fazla görünmüyordu.

Caty birden Dominic'in benzer bir olayı yaşamış olabileceğini düşündü.Annesi ve babasının o küçükken bir trafik kazasında öldüklerini biliyordu.Kazanın olduğu tarih Noel'e çok yakın bir vakitti. Caty olayın Dominic üzerinde ki etkilerini tam olarak bilemiyordu ama gördüğü kadarıyla Dominic Noel'de çok acı çekmişti.Eğer düşündükleri doğruysa Dominic'in neden Noel'e karşı kayıtsız kaldığını anlayabiliyordu.Ve Caty Dominic'in bu olayı unutmak için kendini milyonlar kazanmaya vererek oyalamaya çalıştığına yorumladı.

Caty Dominic'de değiştirebileceği çok şey vardı.İlk önce Noel'de yaşadığı hayal kırıklığını azaltmakla başlayabilirdi.

"Dominic Ann'in durumunu bilmeden onu yargılayamayız" Caty onu yumuşatmaya çalışarak "Burada bir kader birliği yapmak zorundayız" diye konuyu değiştirerek devam etti. "Ve yardım gelene kadar birbirimize destek olmamız gerekiyor."

Dominic'in dudakları gerildi. "Öyleyse buradan ne kadar çabuk çıkarsak o kadar iyi."

Caty olayların bu noktaya geleceğini tahmin etmemiştir.Dominic ile Ann arasında bir tampon görevi görmesi gerekiyordu.Tanrı bilir ya zavallı Ann Dominic'in öfkesi olmadan da yeteri kadar acı çekiyordu.

Ama Dominic gibi atıp tutmak kolaydı.Ama olayı çözümlenmek hiç de o kadar kolay değildi.Ann kendi üzüntüsü içinde öylesine boğulmuştu ki belki de Dominic'in davranışlarını fark etmemiştir bile.Gerçi Caty bu durumlarda ortamı idare etmek için elinden geleni yapmıştı.

Hızla tükenen yemeklerle tutumlu hazırklanmış yemeği yedikten sonra sofrayı toplayan Caty'nin gözünden Dominic'in yalnız başına bir şişe şarap açtığı gözünden kaçmamıştı.Onun çok ender olarak içki içtiğini bilen Caty şarabın onu etkilememesine şaşırmıştı.

"Yeteri kadar içmedin mi?"

Dominic ikinci şişeyi açtığını gören Caty ona yumuşak bir şekilde hatırlattı.

Dominic şişeyi açmaya devam ederek "Sen de bana katıl" diye teklif etti.

"Ben istemiyorum" diye başını salladı Caty. "Sen de daha fazla içmesen iyi olur."

Dominic kaşlarını kaldırdı. "Araba kullanmıyorum ki!"

Caty içini çekerek "Elimizde ki malzemeleri dikkatli kullanmalıyız" dedi. "Belki bir gün alkol kullanmamız gerekebilir.Burada daha ne kadar kalacağımızı bilmiyoruz."

Bunun düşüncesi bile Dominic'in bir bardak daha doldurup bir dikişte bitirmesine yeterli oldu.Ardından da kadehi yeniden doldurdu.

"Dominic" Caty onun bu davranışı karşısında çaresizce çıkıştı.

Dominic alay edercesine "Noel'deyiz Caty" diye hatırlattı.

"Farkındayım"

"Öyleyse bana küçük bir Noel kutlamasını çok görmemelisin." Dominic yeni doldurduğu bardağı havaya kaldırdı ve yüzünü bile ekşitmeden bir dikişte bitirdi.Caty onun sadece arada sırada bir kadeh beyaz şarap içtiğini biliyordu.Ama Dominic için ne içtiği bile önemli değildi anlaşılabilir.Çünkü Caty onun bardağı kaldırdığında kırmızı şarap içtiğini fark etmişti.Çok geç olmadan fena halde şarhoş olacağı belliydi.Tam ihtiyacı olan şey!

Caty suçlayan gözlerle ona baktı."Küçük mü?"

"Sarhoş değilim.Eğer bunu ima ediyorsan...."

"Kimse sana böyle bir şey söylemedi."

"Öyle mi?" Dominic ayağa kalktığı anda cüssesiyle bütün mutfağı kaplamıştı sanki.Gözlerinde ki pertvasız ışıltı Caty'yi daha da sinirlendirdi. "Ann içeride tek başına.." Caty Dominic'in gözlerinin bulutlanıp dudaklarının gerildiğini görünce Abb hakkında konuşmak için doğru bir zaman olmadığını düşündü ama devam etti.Kesin karar verdi. "Dominic o içeride tek başına otururken bizim burada bütün gece oturmamız çok ayıp."

"Sen böyle düşünebilirsin ama benim böyle bir sorunum yok."

Caty bunu çoktan fark etmişti. Ann'in de Dominic ile bir arada bulunmaya pek isteği yoktu. Onun davranışlarında bir acayiplik olduğunu anlamıştı. Eğer Caty Dominic'in neden olduğu sinirli havayı dağıtabilirse Ann'in de rahatlayacağı kesindi. "Çocukça davrandığını düşünmüyor musun?" Dominic kolları iki yana açmış şekilde hiddetle tekrarladı. "Çocukça mı? Ben o kadının soluduğu havayı bile solumak istemiyorum."

"Dominic!" Caty bu adamın şiddetle karşı çıkışını anlayamamıştı.

"Ben asla ikiyüzlü davranmadım, Caty. Ve şimdi de öyle davranmayacağım. O kadın her şeyiyle bana ters..."

"Bunu bilemezsin."

"Kadın Noel'de ailesini terk etmiş. Caty bunu seninde kabul etmeyeceğini daha önce ki konuşmalarından biliyorum."

"Bu bizi ilgilendirmez."

Dominic kısaca onayladı. "Orası öyle ama bunu bize kendisi söyledi."

Caty üzerine basarak düzeltti. "O bana söyledi. Çünkü çok üzgündü ve birisiyle konuşmaya ihtiyacı vardı."

"Üzgün olmak zorunda."

"Dominic kadının hali berbat" diye tatlı tatlı konuşmayı denedi Caty. "Hiç bilmediğimiz bir konu hakkında onu yargılayamayız."

Dominic'in gözleri memnuniyetsizlikle parladı. "Sen ne dersin de. Ann benim kitabımda yok."

Caty darılmış gibi "Ben sadece ona nazik davranmanı istedim" dedi. "Zaten berbat bir durumda..."

"Yaptığı şeye göz yumuyorsun, değil mi?"

Caty sabırsızca içini çekti. "Onun ne yaptığını bilmiyoruz. Hiç birimiz bilmiyoruz."

"Çocukların bugün annesiz kaldıklarını anlayacak kadar biliyoruz. Eğer Peny Noel'de hiçbir açıklama yapmadan kaybolduysa yeğenlerin ne düşünürdü acaba?"

Caty Noel Babaya inanacak yaşta geçmiş olan iki yeğenini düşündü ama hala bu özel günü aileleriyle geçirmeyi isteyecek kadar küçüktüler ve Penny onlarla olmasa bu onlar için yıkım olurdu.

"Bundan nefret ederlerdi herhalde. Ama gerekirse kabullerlerdi. Dominic sen bu olayı kendi başına gelen bir olayla özdeşleştiriyorsun ve..." Caty az önce düşündüklerini yüksek sesle ağzından kaçırmıştı. Suçluluk duygusuyla hemen sustu. Dominic'in yüz ifadesini gördüğü an düşüncelerini kendine saklaması gerektiğini anlamıştı.

Dominic ona bir adımda yaklaşıp önünde dikildi. "Benim başıma gelenlerle ilgili ne biliyorsun?"

Caty durum ne olursa olsun geçmişte asla Dominic tarafından tehdit edilmemişti. Ama hiçbir zaman çizmeyi aşmamıştı.

"Tabi ki hiçbir şey bilmiyorum, ama..."

Dominic buruk bir sesle "Yıllardır hakkımda ki dedikoduları duymamış olamazsın?"

Caty Dominic'in kendisini yaralamak istediğini biliyordu ama yıllardır buna izin vermemek için kendini kontrol etmeyi bilmişti. Şimdi de ona bu zevki vermeyecekti.

Onun hakkında ki dedikodulara kulak tıkamış ve kendisi de onun hakkında konuşmayı reddetmişti. Aslında Dominic hakkında her şeyi bilmek için kıvranıyordu ama kendisi anlatırsa.

"Senin saklamaya çalıştığın sırrın hakkında elbette ki insanlar konuşuyor" Caty meydan okurcasına

arkaya atarak gözlerini hiç kaçırmadan onun gözlerine dikti. "Ama ben..."

Dominic birden parladı. "Kahretsin ben her şeyi saklamak için uğraşmadım. Sadece insanların özel hayatıma burunlarını sokmaları hoşuma gitmiyor."

Caty tatmin olmuşcasına "Seni anlıyorum" dedi.

Dominic'in kaşları kalktı. "Neyi anlıyorsun?"

Caty sakın sakın "Hayatını ne kadar gizemli hale getirirsen insanların o kadar merakını uyandırırısın" dedi. "İnsanın doğası bu."

"Bu genelleme seni de içine alıyor mu?"

"Sana bunu anlatmaya çalıştım. Söylentiler beni hiç ilgilendirmedi." Caty sinirlenmişti.

Dominic sataşırçasına "Hiç mi merak etmedin Caty" diye üzerine gitti.

Dominic'in kendini sinirlendikçe zevlendiğini anlayan Caty terslendi. "Oh meraklandım Dominic. Ne de olsa ben de insanım."

Dominic küçümseyerek söylendi. "Ama ben değilim, öyle değil mi?" Bir an Caty'nin bir tepki vermesi için bekledi. Sonra "Ya dün gece Caty" diye sordu. "Dün gece ben de çok insanca davrandım öyle değil mi?"

Sonra kendiyi alay edercesine devam etti. "Öyleyse benim de zayıf anlarım var." Bunu kendisine yediremediği belliydi.

"Hepimizin vardır Dominic." Caty bunları söylerken önceki gece ki güzel anları düşünüyordu.

"Bu benim özürümdü....Peki senin ki neydi?" Dominic ona hesap sorarcasına baktı. "Bir adım ilerisini merak ettiğin için miydi?"

Caty kızgınlıktan gözü dönmüş bir şekilde elini kaldırdı ve attığı tokatın sesini duyduğunda Dominic'in yanağında beş parmağının izini gördü. "Ben öbür odaya Ann'in yanına gidiyorum" diye söylenerek mutfağı tek etti.Dominic'in içmeye devam etmesi onu hiç şaşırtmamıştı.Evdeki bütün şarapları içebilirdi,hatta kendini kaybedinceye kadar içebilirdi.Caty onun sabah kalktığında pişman olmasını diledi.

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 04, 2007, 06:19:15 ÖS

Caty odaya girdiğinde Ann sandalyenin birinde uyuya kalmıştı.Caty bir sandalye daha çekip ayaklarını uzattığında ve üzerini örttüğünde hiç uyanmadı.

Dominic ile yattığı kanepede boştu.Ama Dominic de ki bu değişiklikten sonra onun burada yatması Caty'e göre çok uzak bir ihtimaldi.

Zaten birlikte geçirdikleri gece ile ilgili çok ağır konuşmuştu.Kendisi için olmasa bile Caty için önemli olan bir gece hakkında nasıl böyle kötü konuşabilirdi?Böyle bir olay ona nasıl bir şey ifade etmezdi? Aralarında yıllardır yakın bir iş arkadaşlığı varken,sırf bir anlık bir kapris uğruna sevişecek bir adam değildi.Caty onun hiç alışık olmadığı halde içkiyi fazla kaçırıldığını ve aslında Ann için üzülüğünü biliyordu.Aslında Ann'e kötü davranmak her şeye rağmen Dominic'i üzüyordu.

Belki de bunlar Caty'nin iyimser yorumlarıydı.Dominic'in özel hayatına dair ne biliyordu ki?Aralarında ki hep iş ilişkisiydi.Zaman,zaman Dominic yalnız kalmayı ister,Caty'i tamamen dışlardı.O zamanlarda neler yaptığını Caty hiç bilmiyordu.Ama bir şeyden emindi.Bir gece önce birlikte olduğu adam ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Kafası karışık düşüncelerle doluyken nasıl olduğunu bilmeden uykuya daldı.Ama onun çarşafı çekip yanına yattığını duyunca uyanı.

Caty mırıldanarak içgüdüsel olarak ona doğru döndü.Dominic "Vücutlarımızın sıcaklığına ihtiyacımız var" diye kulağına fısıldadı.

Caty ona Ann'in varlığını hatırlatmak istedi ama vücudunun sıcaklığı o kadar rahatlatıcıydı ki ona sarılarak uykuya dalmak istedi.Dominic den gelen şarap kokusu bile onu rahatsız etmiyordu ve başını onun çıplak göğsüne yasladı.

Dominic "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum" diye mırıldanırken Caty ona daha fazla yaklaşarak ellerini vücudunda dolaştırmaya başladı.

"Caty" Dominic'in boğuk iniltisi her şeyi anlatıyordu.

Caty onun bu isteğine karşı çıktı. "Uyu Dominic.Sadece sana sarılıp uyumak istiyorum."

Dominic ona sınıksız sarıldı. "Benimde yatağa gelirken tek istediğim buydu.Ama şimdi..."

Caty çok,çok yorgundu.Gündüz yaşadıkları ortam onu bu hale getirmişti.Boğuk bir sesle hatırlattı. "Ann"

Dominic sert bir sesle "Tamam uyuyalım o zaman" dedi.

Caty yarı düş kırıklığına uğradı. "Tamam ben uyuyorum" diye uyuşukca cevap verirken kendini iyice onun sıcaklığına bıraktı.

Bu gece sadece Dominic ile birlikte olmanın hayalini kurabilirdi.Ona bu kadar yakınken ve onu bu kadar çok arzularken böyle uyumak çok zordu.Ama Caty ona bir daha bu kadar yakın olamayacağını korkusuyla daha fazla yaklaştı ve sarıldı.

Burada kaldıkları süre içinde Caty çok karışık duygular yaşamıştı.Dominic ile bir an çok yakınlaşmışlar sonra da bir an çok uzaklaşmışlardı.Ve hala onun ne yapmak istediğini anlamış değildi.Belki yalnız kalsalar bazı şeyleri konuşabilirdi.Ama araya Ann girmiş ve Dominic birdenbire değişmişti.

Aslında Ann olmasaydı bir başka bahane olurdu diye düşündü Caty.Ama Dominic yakınlaşmak isteseydi hiçbir bahane önemli olmazdı.

Dominic kararsızdı Caty bunu hissedebiliyordu.Yaşadıkları olaylar Dominic'i sorumluluk altına alıyordu.Burada mahsur kaldıkları süre boyunca da bu böyle devam edecekti.

Caty buradan kurtulmayı da bir çözüm olarak görmüyordu.Çünkü o zaman Dominic'i tamamen kaybedebilirdi.Ve korktuğu gibi bir daha ona bu kadar yakın olamayabilirdi.

Caty güya güzel şeyler düşünecekti.Dominic ile geçirdikleri geceyi gözünün önüne getirdi.Tam bunları düşünerek uykuya dalacak tı ki Dominic yine içineleyici yorumunu işitti. "Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilsem..."

Dominic de uyuyamıyordu.Acaba o da Caty'nin düşündüklerini mi düşünüyordu?

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Karmakarışık bir kafayla uyanmak artık Caty'nin alışmış olduğu bir şey olmuştu.Veya en azından alışmak zorunda olduğu bir şey.Her ne kadar bu sabah biraz değişik olsada bir ses Caty'nin tatlı uykusundan uyanmasına neden olmuştu.

"Ne oluyor?" diye Dominic huzursuzca bağırışı Caty'de uyku denilen bir şey bırakmadı.

Kapının gürültüyle çaldığını anladıkları anda şaşkınlıkları bir süprize dönüştü.Tam o sırada ikisi de Ann'in odada olmadığını fark ettiler.

Bütün gece aldığı alkole rağmen yataktan ilk kalkan Dominic oldu ve hemen "Nereden geliyor bu kadın?" diye söylenmeye başladı.

Caty kaşlarını çatarak "Ann olduğuna emin misin?" diye şüpheyle sordu.Dışarıdan gelen daha çok erkek sesine benziyordu.Dominic Ann'i suçlamaya o kadar hazırды ki Caty'e sert bir bakış attı. "Başka kim olabilir ki?"

Dominic odadan fırlayınca Caty'de onun peşine takılmıştı.Onları kurtarmaya gelmişlerdi..

Caty iki düşünce arasında kaldı.Ailesine kavuşmak ve Dominic'den ayrılmak.Buradan kurtulur kurtulmaz onun geri döneceği kesindi.Onu bir daha görüp göremeyeceği ise,meçhul.

Ama mantıklı düşünmesi gerekirse yakacakları ve yemekleri azalmıştı.Birden aklına Ann geldi.Nerede olabilirdi ki?

İki polis kapıda Dominic ile konuşurken Caty hiç orali olmadan içeri kaçtı.

"Caty" Dominic onun sevineceğini düşünürken böyle içeri kaçmasına bir anlam verememişti.

Caty durup Ann diye hatırlattı.

Dominic "Fazla uzakta olamaz,mutfığa bak" dedi ve polislere döndü.

Genç polis atıldı. "Bu bizim aradığımız Mrs.Freeman olmasın?"

Caty tekrar durakladı. Ann Freeman.Ann'in evde olduğunu sanmıyordu.Evi terk etmiş olabilir miydi?Umutsuzca kocasına ve çocuklarına ulaşmak istemişse bu çok aptalcaydı.

Yaşlı polis başını salladı. "Kocası onu çok merak etmiş."

Dominic "Gerçekten mi?" derken iğneleyici tonu saklamaya gerek görmemişti.

Caty onu uyarırcasına baktı. "Dominic!" düşüncesi ne olursa olsun bu iki adamın yanında dile getirmeye hakkı yoktu.

Dominic küçümseyen bir tavırla devam etti. "Anladığım kadarıyla Mrs.Freeman fırtınaya yakalanmadan önce zaten ailesini terk etmeye karar vermiş."

Caty polislerin Dominic'in suçlayıcı tavırlarından rahatsız olduklarını hissetmişti.

Genç polis "Aile sorunları senenin bu zamanında her zaman artar" dedi. "İstatistikler..."

Dominic hiç merhamet göstermeksizin "İstatistikler geride kalanlara pek yardımcı olmaz" diye polisin sözünü kesti.

Yaşlı polis " Eğer Mers. Freeman'ın yerini tayin edebilirsek..?" diye söze başlayacak oldu.

Tam o sırada Caty Ann'i mutfakta yerde baygın halde bulmuş ve bağırmağa başlamıştı.

Polisler hemen içeri dalıp baygın kadını uyandırmaya çalıştılar.Caty kendisi içeride sıcak yataкта yatarken kadının burada soğuk yerde baygın yattığını düşününce suçluluk duydu.Ama bu beklenmedik durum karşısında Dominic'in davranışlarının değiştiğini gördü.

Ann yavaş,yavaş kendine geliyordu.İyice gözlerini açtığıında ne olup bittiğini bilmez bir şaşkınlık içinde etrafına bakındı.Rengi o kadar soluktu ki polisler hemen onu hastaneye götürmeye karar verdiler.Ve iki polis ile birlikte Dominic Ann'i cipe taşıdılar.Caty arkaya Ann'in yanına oturdu,en kısa zamanda ve en yakın hastaneye gideceklerini söyleyerek onu sakinleştirmeye çalışıyordu.

"Her şey düzelecek mi?" Ann Caty'nin elini sıkıca tutarken boğuk bir sesle sormuştu.

Caty "Tabii" deyip ona güvence verirken,onun ailesinin göstereceği tepkiden korktuğunu anlamıştı.

"Kocan seni çok merak etmiş" diyerek onu cesaretlendirmeye çalışıyordu.Eğer kocası onu merak etmişse,bu onun kızmadığı anlamına gelirdi ve bu iyi bir haberdı.

Ann'in gözleri hemen yaşlarla doldu. "Zavallı Poul,zavallı kızlar.Ah benim zavallı küçük kızlarım." Vücudu hıçkırıklarla sarsılıyordu.

Şöförün yanında oturan polis ona uyarın gözlerle baktı.Oysa Caty onu ağlatmak için

değil,rahatlatmak için bunları söylemişti.Ama polisler Dominic'in davranışlarından dolayı ikisinin de Ann'e cephe aldıklarını sanıyor olmalıydılar.

Dominic taş gibi bir yüzle Range Rover de Caty'nin yanında oturuyordu.Ann'i bulduklarından beri

ağzından tek bir söz çıkmamıştı. Genelde çok konuşan biri olmadığı halde bu sessizliği çok anlamlıydı. Yaptığı tek hareket kara saplanan arabasının yanından geçerken kaşlarını çatmak oldu. Diğer yanda temizlenmiş yolda trafik yavaş bir şekilde akıyordu. Yollar dikkatli kullanılacak şekilde yolculuk yapılabilirdi ama Caty Dominic'in yola çıkmak için arabasının olmadığını hatırladı. Dominic'e yan gözlerle bakarak Devon'a sıkışıp kaldığını bilip bilmediğini düşündü. Belki suskunluğunun nedeni buydu! "Siz ve Miss Gilbert'de doktora görünseniz iyi olur" dedi yaşlı polis. Dominic "Bu gerekli değil" diyerek ilk kez ağzını açtı.

"Kaza anında meydana gelen şişliği doktora göstermeniz iyi olur" dedi yaşlı polis yumuşak bir sesle. Caty Dominic'in davranışlarının polisleri çileden çıkardığının farkına varmıştı ama adamların hala işlerini yapmaya çalıştıklarını inkar edemezdi.

Caty yavaşça "Her şeyin yolunda gittiğine emin olmak için ben de Ann ile hastaneye gitmek isterim" dedi.

Dominic aniden onayladı. "O halde başka çaremiz yok gibi görünüyor."

Ann büyük bir memnuniyetle Caty'nin elini sıkarak "Teşekkür ederim" dedi.

Genç polis "Şimdi telsizle geçtim. Böylece iki aile de haberlerinizi alacak" dedi.

Bu haber Caty'yi rahatlatmıştı.

Hastanenin acil bölümü sakindi. Bu yüzden işlemler ve muayeneler çabuk bitti. Caty'nin bir şeyi yoktu. Dominic'in alınında ki şişlik yüzünden röntgeni çekilecekti. Ann ise bir dizi testlerden geçirilecekti.

Otuz yaşlarında yakışıklı bir adam telaşla içeri girdiğinde Caty adamın kim olduğu hakkında şüphesi yoktu. Adam resepsiyonda konuşurken kim olduğu hakkında yanılmadığını anladı. Resepsiyonda ki görevli Paul'e onları gösterdi. Hızla onlara yaklaştı. "Ann nerede?"

Caty adama gülümseyerek hemen onu sakinleştirdi. "Ann gayet iyi. Şimdi doktorla içeride..."

"Doktor mu?" Paul merakla tekrarlayarak muayene odasına açılan kapıya baktı. "Ama bana bir şey söylemediler."

Caty kendine yardımcı olmadığı için öfkeyle Dominic'e bakarken bir yandan da adamı yatıştırmaya çalışıyordu. "Merak etmeyin, bir şey yok."

Dominic bir ara yumuşar gibi olduysa da Ann hakkında ki önyargılarından hala kurtulmamıştı.

"Biz onu onu baygın bulduğumuzda..."

Paul tekrar paniğe kapıldı. "Yaralanmış mıydı?"

Dominic sonunda ayağa kalkarak söze girdi. "Yalnızca önemsiz bir düşme. Ciddi bir şey yok. Neden oturmuyorsunuz? Eminim biraz sonra çıkarlar."

Paul Freeman şaşkın bakışlarla sandalyeye oturdu ve ellerini yüzüne götürdü. "Olanların hiçbirini anlamıyorum. Ann beni de çocuklarını da çok sever..."

Caty olduğu yerde sallanıyor ve söyleyecek bir kelime bulamıyordu.

O cevap vermeden adam devam etti. "Son zamanlarda aramız pek iyi değildi ama.."

Dominic "Doktorla işi bitince size her şeyi anlatacaktır" diye onu yatıştırmaya çalıştı.

Adamın yüzünde ki endişe başka bir şekil almıştı. "Oh Tanrım. İyi olsun da."

Caty adamın kolunu tuttu. "Tabi ki iyi. Hepimiz muayene olduk. Böyle bir olaydan sonra bu normal bir şey."

Adam umutla baktı. "Öyle mi?"

"Polis bu konuda ısrar etti" diye Dominic açıkladı.

Paul kendisiyle alay edercesine yüzünü buruşturdu. "Ben nedense buraya gelince Ann'i alıp eve götüreceğimi düşünmüştüm."

Caty Dominic'in yüzüne bakınca Ann'in kocasından böyle bir tepki beklemediğini anlamıştı.

Dominic yavaşça "Bunu söylediğim için özür dilerim ama karınız fırtına çıkmadan önce sizi terk ettiğini bize açıkladı" diye gerçeği anlatmaya başlayana kadar Caty yetişemedi

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 06, 2007, 01:13:17 ÖS

Adam bu hatırlatmaya içerlemişti.

Dominic devam etti. "Eminim kendine göre sebepleri vardır."

Caty Paul'in karısı için söylediklerine inanamıyordu. Ann gerçekten de ailesini seven biri

olmalıydı. Onları tek etme nedeni ne olursa olsun sevgisizlik olamazdı. Yada görünene göre Paul'ün sevgisizliği değildi.

Dominic umursamaz bir tavırla omuz silerek "Koridorun sonunda içecek bir şeyler alabileceğimiz bir

makine var" dedi."Doktorun gelmesini beklerken neden kahve içmiyoruz?"

Caty iki erkeğin ceplerini karıştırarak makineye doğru ilerlemelerini izledi.Buluşmalarının nispeten olaysız geçmesine rahatlatmıştı.

Ama iki adamın geri dönmesi gecikince endişelendi.Dominic'in biraz ileri giderek onun gözünü morartmasından korkmaya başlamıştı.Ve Dominic kızırsa neler olabileceğini düşünmek bile istemiyordu.

Hemşire gelipte Mr.Freeman'ın karısını görebileceğini söylediğinde Caty onları bulamak için koridordan aşağı doğru hızla yürümeye başladı.İki adamın sakin sakin konuşarak ayakta durduklarını görünce rahat bir doluk aldı ama ortak bir noktaları olmadığı için neler konuştuklarını merak etti. Paul'e yaklaşarak yumuşak bir şeşle "Hemşire içeri girip Ann'i görebileceğinizi söyledi" dedi.

"Görmek mi?Yani onu götürmeme izin vermiyorlar mı?"

Dominic onu rahatlatmaya çalışarak "Herhalde dinleniyordu" diye omuzlarını sıvazladı. "Yaralı değil merak etme."

Adama telaşla yanlarından ayrıldı.

"Zavallı" Dominic'in onun arkasından mırıldanışı Caty'i sinirlendirmişti.Neden her zaman böyle katı ve alaycı olmak zorundaydı ki?

Bu tür aşk Dominic için imkansızdı.

Dominic kuru bir sesle "Sen de bir kahve iç" dedi. "İçimde daha çok bekleyecekmişiz gibi bir his var." Caty onun alaycılığına karşılık zevkle bir tokat atabilirdiAma bunun ne faydası olacaktı ki,Dominic'in kemikleşmiş karakterinde bir şey değiştirmezdi....sevişmelerinin güzelliğine rağmen.

Döndüklerinde Paul ortada yoktu ama hemşire onları bekliyordu. "Siz gitmek için serbestsiniz" dedi. "Röntgenleriniz temiz çıktı Mr.Reynolds ama doktor yine de birkaç gün kendinizi fazla yormamanızı istedi."

"Tam olarak bunun anlamı nedir?"

"Sanırım hemen Londra'ye geri dönmemenizi kastediyor."

"Ama..."

Caty hemen araya girdi. "Zaten Mr.Raynolds'un hemen gitmeye niyeti yok.Bir kaç gün kız kardeşimin evinde kalacak."

Hemşire işinin başına dönmek için odadan ayrılınca Dominic Caty'e döndü. "Kalacağım öyle mi?"

"Evet kalacaksın Dominic.Bir kaza geçirdin ve kafanda kötü bir yara var ayrıca son birkaç günü soğuk bir kulübede geçirdin."

Dominic kaşlarını kaldırarak "Ben tartışıyor muyum ki?" diye alay etti.

"Senin dinlenmeye ihtiyacın var ve..." Caty birden onun ne söylediğini fark etti. "Ne?"

"Bu koşullar altında eniştenin davetini kabul ederek bu avantajı değerlendirmek istiyorum.Ama hasta veya yorgun olduğum için değil,sadece bunun daha iyi bir fikir olduğunu düşündüğüm için."

Dominic'in her zaman kendi kuralları vardı.Caty onun nasıl böyle değişebildiğini anlayamıyordu.Belki kafasına aldığı darbe onu sandığından fazla etkilemişti.

Peny ve Simon'un yanında kalmayı kabul etmesi çok önemliydi.Caty bir daha birbirlerini göremeyeceklerini düşünürken haftanın geri kalanını hiç değilse beraber geçireceklerdi.

Dominic eninde sonunda gidecekti ama bu uzun bir vedalaşma olacaktı.

Ne güzel bir işkence!

Dominic'in tavrına bakılacak olursa aralarında ki ilişkinin değiştiğinin kimse farkına varmazdı.Ama Caty onun kollarında duyduğu sevinci çok iyi biliyordu.Dominic'in o gece ki duygularının geçici olmadığını ve kendisiyle savaş halinde olduğunu anlıyordu.

Ama bütün bunlar ne demek oluyordu?

Sonuç olarak Caty acı çekmeye devam edecekti.

Dominic Caty'nin sırf deneyim kazanmak için onunla birlikte olduğunu düşünüyor olamazdı.Caty'nin bir şeyler beklediğini düşünüyor olmalıydı.Ama ona sadece azap çektirmek istercesine,kalışını uzatıyor ve bunu Caty için yaptığına dair en ufak bir imada bulunmuyor.Hatta böyle bir ilişkinin hiçbir zaman olmayacağını ima ediyordu.

"Ne o? Dilin mi tutuldu?"

"Senin bir şeye tartışmadan razı olduğunu ilk defa görüyorum" diye Caty toparlanıp kendini savundu.

"Hep aynı konuya dönüyoruz.Beni çok iyi tanıdığını düşünüyorsun değil mi?"

"Bazı yönlerini,evet."

"Ama sadece iş konusunda"

Caty tartışmanın anlamsızlığını fark ederek daha fazla uzatmak istemedi."

Ama Dominic devam etmek istiyordu. "Bu bir iş kararı değil.Dediğim gibi burada kalma fikri hoşuma gitti."

Caty bu fikrin neden hoşuna gittiğini anlayamıyordu zaten. Ve belki de Dominic kendisini iş konusunda tanımadığını söylerken haklıydı. Caty cesaret edip neden Devon'da kalmak istediğini sormaya hazırlandı. "İnsanlar içinde ve özel hayatında ayrı ayrı kişiliklere bürünmezler herhalde" diye giriş yapmayı denedi. "Seni bu yüzden tanıdığımı düşünmüştüm ama gördüğüm kadarıyla pek içinde davrandığın gibi davranmıyorsun."

"Tatildeyim, öyle değil mi?"

Caty yaptığı girişin devamını getiremedi. Çünkü ona neden diye soracaktı ve Dominic zaten bu sorunun cevabını vermişti.

O sırada muayene odasının kapısı gürültüyle açılınca her ikisi de o tarafa döndü, şaşkın ve zafer sarhoşu Paul Freeman odaya daldı.

Ann yanındaydı ve gayet iyi görünüyordu. Dominic "Paul her şey yolunda mı?" diye merakla sordu.

"Hamileymiş" Paul sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi mırıldandı. "Ann hamileymiş!" Sonra Dominic ve Caty'e baktı. "Ann'in bunalımını bu biraz açıklıyor mu bilmem. Bazen kadınlar böyle dönemlere girerler... her neyse yedi ay içinde bir bebeğimiz olacak."

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 07, 2007, 03:01:17 ÖS

DOKUZUNCU BÖLÜM

Caty "Hiç beklenmeyen bir durum öyle değil mi?" diye atıldı.

Paul heyecanlı haberi verdiğiinden beri Dominic garip bir sessizliğe bürünmüştü. Caty ise mutlu çift heyecanla katılmış ve hastanede birkaç gün müşaade altında tutulacak olan Ann'i yatmadan önce gidip görmüştü.

Caty odaya girdiğinde Ann çok mutlu bir ifadeyle kocasının elini hiç bırakmayacakmış gibi sımsıkı tutuyordu. Mahçup, mahçup yüzünü buruşturdu. "Hamile olduğumu öğrenince ne yapacağımı bilemedim. Paul'un işi yoktu, çünkü çalıştığı firma haftalar önce işine son vermişti. Ve ben bu yükü Paul'e yükleyemeyeceğimi düşündüm. Ama Paul'un ve çocukların bensiz iyi olacağını nasıl düşündüm hala inanamıyorum?"

Paul hemen "Birlikte başaracağız, sevgilim" diye atıldı.

"Her şey yoluna girer" Caty'nin kalbi bu mutlu çift için çarpıyordu ve söylediği sözlerin zayıf ve anlamsız kaldığının farkındaydı.

"Hayatım bu bebeği birlikte yaptık, aynı Cressie ve Rachel gibi. Ve hep birlikte aynı güzel günlerimize döneceğiz." Paul gerçekten sevgi dolu bir eştı. Kuşkusuz Ann onun bebeği aldırma istemeyeceğini düşünmüş kocasının sırtına bir yük daha bindirmek istememişti. Sevginin insanları ayırdığı ilginç bir çift oluşturuyorlardı. Caty'nin gözleri doldu.

Birbirlerini o kadar iyi tanıyor ve seviyorlardı ki, aralarında ki güçlü aşk her şeyin üstesinden gelebilirdi. Hele birbirleri için özveride bulunabileceklerini kanıtladıktan sonra aşkları daha da güçlenecekti.

Caty Dominic'in bunu anlayabileceğini sanmıyordu, dahası onun kafasını karıştıran başka bir şey olduğunu hissediyordu, Caty'nin hamile kalması.

Bekleme odasında Simon'un gelip onları almasını beklerlerken Dominic hala suskundu. Ara sıra Caty'e boş boş bakıyordu.

Caty "Benim hamile kalmam uzak bir ihtimal" diyerek onu rahatlatmak istedi. "Dolayısıyla senin yerinde olsam endişe etmezdim."

Dominic sanki bu konu hiç aklına gelmemişcesine şaşkın, şaşkın ona baktı. Caty onun böyle bir şey hiç aklına gelmediği halde neden bu kadar düşünceli olduğunu anlayamadı.

"Bunun için endişelendiğim yok zaten" dedi Dominic en sonunda.

"Ama endişeli görünüyorsun."

"Evet ama senin bahsettiğin konuyla ilgili değil. Zaten dediğin gibi uzak bir ihtimal."

Aslında hiç de uzak bir ihtimal değildi. Caty bir zamanlar hayalini kurduğu yeşil gözlü, koyu saçlı bebekleri düşününce içi burkuldu. Ancak hayal gücünün yeniden kullanması çok aptalca olurdu. Ancak Ann'i kıskanmadan da edemiyordu.

"Sen...."

"Caty!" Birinin seslendiğini duyarak ikisi de kapıya döndü. Peny koşarak onlara doğru geliyordu.

"Tanrıya şükür iyisin." Caty'nin yanına vardığında soluk soluğa kalmıştı. İki kardeş birbirlerinin kollarına atıldılar. Caty kardeşine sımsıkı sarılırken onu görmeyen verdiği mutlulukla gözyaşlarına hakim olamadı. Son birkaç gündür tekrar gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini bilmediği bir karmaşaydı.

"Seni çok merak ettik." Peny onu karşısında durmuş utanmadan ağlıyordu.O da Caty gibi sarışındı ama benzerlikleri burada bitiyordu çünkü Simon'un söylediği gibi Peny ufak tefekti. "Çocuklar sen olmadan Noel'i kutlamayı kabul etmediler."

Caty "Oh Tanrım! Sevimli küçükler"

Peny yüzünü buruşturdu. "Aman bunu onlara söyleme.Aslına bakarsan ikisi de Noel Baba'nın olmadığını öğrendikten beri bu kutlamalardan zevk almıyorlar.

"Simon nerede?" Caty eniştesinin Peny'i o kadar yolu tek başına gönderebileceğini düşünemiyordu.

Peny "Arabayı park ediyor" diye açıkladı. "Ben bekleyemedim."

Caty birden Peny geldiğinde ayağa kalkan Dominic'in varlığını hatırladı. "Peny sanırım Dominic Reynolds'la tanışmadın?"

Kız kardeşinin gözleri merakla açıldı ve Dominic'i baştan aşağı süzdü.Peny'nin bu muhteşem adamı Caty'nin anlattığı despot ve zalim adama hiç benzetemediği her halinden belli oluyordu.Caty gülmek için dudaklarını ısırarak onu izledi.

"En sonunda sizinle tanıştığıma sevindim." Peny elini uzattı. "Polis bize Caty ile bir kadınla erkeği kurtardıklarını söylediğinde biz bunların Caty ve bir çift olduğunu düşünmüştük."Eh Caty'nin ne kadar inatçı olduğunu bilirim,bu yüzden onu buraya getirme önerinizi kabul etmeyeceğini sanıyordum,Mr.Raynolds."

Dominic yavaşça düzeltti. "Dominic."

Peny Caty'e bakarak mahcup bir tavırla tekrarladı. "Dominic" Ve hemen ardından samimiyetle ekledi. "Davetimizi kabul etmelisin."

"Ben..."

Dominic cümlesini tamamlayamadan Simon içeri girdi. "Caty! Tanrıya şükür iyisin.Bizi çok meraklandırdın." Simon'da Dominic'i fark etmemişti.

"Umarım Noel'inizi mahvetmemişimdir. Simon neşeye göz kırptı. "Tabi ki mahvetmedin.Eve gidince seninle yeniden daha iyi bir Noel kutlayacağız.Bunun için çok önemli bir sebebimiz var."

Peny araya girerek "Simon bu Dominic Reynolds" diye kocasına tanıştırdı.

Simon Dominic'e dönerek gözlerini kısıp onu iyice süzdü. "Sizi gördüğüme sevindim" diyerek elini uzattı "Ama biz sandık ki..."

"Ben izah ettim hayatım" diyerek Peny kocasının sözünü kesti. "Bagajları yükleyip yola koyulmaya ne dersiniz?Yolculuk boyunca konuşabiliriz.Hem ne kadar çabuk geri dönersek diğerlerini de o kadar çabuk rahatlatırız."

Simon bavullardan birini alırken Dominic'e sırttı. "Umarım Caty fazla sorun yaratmamıştır." Diye Caty'e bakıp kaşlarını alayla çattı.

Caty'de dışarı çıkarken gülerken Simon'un omzuna bir yumruk attı.Dominic Simon'un arabaya bavulları koymasına yardım ederken "Pek fazla değil,hayır" dedi ve Peny'e döndü. "Ama Peny Caty'nin inatçılığı konusunda haklısın.Şimdiye kadar onun bu kadar inatçı bir insan olduğunu fark etmemişim."

Caty Dominic'e baktığında masum bir bakışla karşılaştı. "Bir uzmandan ders aldım" diye tatlı,tatlı gülümsedi.

"Gerçekten mi? Kim acaba?"

"Tahmin edemedin mi?"

Peny ve Simon'un bakışlarından bu tartışmayı eğlenerek izledikleri belli oluyordu.Herhalde görünenden daha fazla şey anlamışlardı.

"Çocukların Noel'lerini berbat ettiğimiz için özür dilerim." Caty konuyu değiştirip ilginin kendisi ve Dominic'in üzerinden çekmek istedi.Ama sonradan bu konuda kız kardeşi tarafından sorgulanacağını biliyordu.

"Şaka mı ediyorsun?" Simon direksiyona yerleştikten sonra Caty'e dönüp sırttı.

Dominic Peny'nin yerine Simon'un yanına geçmişti.İki kadın arabada arkada oturuyorlardı.

"Herkes Noel yeni bitmişken yeniden Noel kutlayacakları için çok memnun."

Caty gülerken "İyi bahane bulmuşlar doğrusu."

Peny her ne kadar kocasıyla çalıştıkları okulla ilgili konu açıtsa da,kardeşinin Dominic ile o yalnızken aralarında olanlar ile ilgili meraktan çatladığı belli oluyordu.Ama Caty'nin Dominic'le olanları anlatmaya hiç niyeti yoktu.

Caty bunları düşünürken arabada uyuya kalmıştı.Herkes arabadan çıkarken Caty uyanmıştı.

"Görüyorum ki Noel'i benimle geçirmek için her yola başvurmuşsun" diye arkadan aylılı bir ses geldi.

Caty mutlu bir çığlık atarak kendisini David>'in kollarına bıraktı.Davis Simon'dan birkaç yaş küçüktü ama genç yaşta eşini kaybetmenin verdiği üzüntü yüzünde derin izleri bırakmıştı.Bu uzun zamandan beri beraber geçirdikleri ilk Noel'di.David aileden uzak tutmayı yeğlemişti ama şimdi yüzü mutlulukla ışılıyordu.

"Seni gördüğüme sevindim.Jada'yi nereye sakladın." Soran gözlerle etrafı araştırdı.
"Son günlerde içlerinde biriken enerjiyi dışarı atmaları için iki başbelasını karda yürümeye götürdü."
Caty arkasına dönüp Dominic'e baktığında Davi "Demek sonunda gelmeye karar verdin" diye ona takıldı.
"İçeri zorla girmedim ya" derken Dominic'in şaka mı yaptığı yoksa ciddi mi olduğu anlaşılıyordu.Herkesin bu samimi ilişkisini görünce yine kabuğuna çekilmiş içine kapanmıştı.
Peny hemen araya girdi. "David en büyük misafirimiz o.Noel'i ikinci kez kutlamamız için çifte nedenimiz var."
David Dominic'e elini uzattı.
"Reynolds"
"Kendrick!" Aynı hareketle Dominic'de ona soğuk bir karşılık verdi.
Peny "David ve Dominic" ikisini de azarlarcasına aralarına girdi. "Artık içeri girelimde bu soğukta durmayalım."
David hala Caty'nin kolunu tutuyordu.Onlar içeri girerken Dominic ve Simon bavulları almak için arkada kalmışlardı.
Salona girince David hemen Caty'i sorgulamaya başladı. "Eeee?Bana söylemeyeceksin öyle değil mi?"
Caty ellerini ateşe uzattı. "Söylenecik bir şey yok."
"Çok kötü bir yalancısın Caty"
Caty bakışlarını ona çevirdi. "Öyle mi?"
"Jade bütün ayrıntıları bilmek isteyecektir."
"Jade istiyorsa ayrıntıları öğrenir."
"Bana da anlatacaktır."
Caty kendinden emin bir şekilde "Ben istemezsem anlatmaz" dedi.
"Belki de haklısın.Bu eski kızlar takımı biz erkeklere karşı hiç adil değil.Senin bunun dışında tutabileceğini sanmıyorum."David onu kandırmaya çalışıyordu.
Caty gülümseyerek "Tutamazsın tabii"
"Senin her zaman çok gıdıklandığını hatırlıyorum" "Hayır David yapma" Catyonun tehdit edici şekilde üzerine doğru gelmesiyle geriledi. "Bu hiç adil değil."
Ama David onu gıdıklamaya başlamıştı bile.Caty ciyak ciyak bağılıyor,David ise kahkahalarla gülüyordu. "Şimdi anlat bakalım."
"Hayır"
David çok acımasızdı. "Hadi Caty bilmek istiyorum..." Birden sustu ve kapıya doğru baktı. "Gel Dominic ona erkeklerin kas gücünü ispatlamaya çalışıyorum."
Caty Dominic'in adını duyar duymaz ayağa fırladı.Dominic onu kısık gözlerle izlerken Caty David'den uzaklaştı.Yalnız bir şey yapmamışlardı ama Dominic'in bakış şekli Caty'nin kendini suçlu hissetmesine neden olmuştu. "Gerçekten mi?" Dominic odanın içerisinde ilerledi. "Neyle ilgili olarak böyle bir gösteri yapmak gereği duydun?"
Caty iki erkeğin arasında ki sinirli havayı hissedebiliyordu ve ikisine de bakmadan üstünü düzeltmeye başladı.İkisi de kocaman adamlardı ve aralarında ki problem neyse kendileri çözebilirlerdi.Caty'nin daha fazla sinirlenmeye niyeti yoktu.
David sırtarak "İki gün iki gece boyunca o evde ne yaptığınız ile ilgiliydi" diye Dominic'e açıklayınca hava iyice gerginleşti.
Dominic David'e hiç bakmadan gözlerini David'e dikmişti. "Biz o iki gün iki gece boyunca yalnızca bir gece yalnızdık.Ve çok zor şartlar altındaydık."
David hiç utanmadan sataşmaya devam etti. "Ama bir gün boyunca ordaydınız belki de gece dahil."
Dominic Caty'e baktı.Yüz ifadesinden o evde olanların gizli kalmasını istediği anlaşılıyordu.Tekrar David'le döndü. "Biz sadece nasıl kurtulacağımızı düşünüyorduk".
"Bu pek inandırıcı değil."
"Ben samimiyim" Dominic o görünüşünün altında öfkeyle kuduruyordu.
David sonunda pes etti. "Hmmm demek öyle.Ah sanırım Jade ve çocuklar geldi." Sevdiği kadının geldiği düşüncesi genç adamın yüzünü aydınlatmıştı.
Ön kapı gürültüyle kapandı ve ardından mırıldanmalar duyuldu.
David "Gidip ona burada olduğunu haber vereyim" diye odadan fırladı.
Dominic Caty ile odada yalnız kaldığında "Ondan hoşlanmıyorum" dedi.

Konu Başlığı: Ynt: Noel Serüveni / Carole MORTIMER

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 08, 2007, 04:18:55 ÖS

Caty omuz silkerek "En iyi arkadaşım olduğumu söylesem bile durum değişmeyecektir" dedi. Dominic'in dudakları gerildi. "Seninle ilgili her şeye kayıtsız kaldığımı söyleyemezsin" Caty onun geçmişte kendisi ile ilgili hangi konuyla ilgilendiğini bilmiyordu ama eski konuları deşmenin de bir anlamı yoktu.Konuyu uzatmadı.Şuan da önemli olan onunla geçireceği son zamanlarının iyi geçmesiydi. "Bu bir eleştiri değildi." Caty iç çekti. Dominic tartışmayı sürdürmek ister gibi "Bana öyle geldi" dedi. "Ama değildi.Jade ve David yakında evlenecekler" diyerek belli belirsiz açıklama yapmaya çalıştı. "Ne?" dominic şaşırılmış görünüyordu. Caty bunda rahatsız olacak ne var diye düşünerek aynı şaşkınlıkla ona baktı.Daha önce de Dominic'in David'in adını duyunca rahatsız olduğunu hatırladı. Acaba Davsd'in eski karısını mı tanıyordu?Davis ile ilgili bildiği bir sır mı vardı? Caty "Neden bu kadar şaşırдың" dedi. "Hiç...önemi yok." Caty tatmin olmamıştı.Jade'yi çok severdi ve arkadaşının bilmediği bir şey varsa öğrenmek istiyordu.Ama soruşturma yapar gibi görmeden öğrenmeye çalıştı."David2i biz çok severiz" diyecek oldu.Dominic2in yüzü iyice allak bullak oldu. "Öyle mi?" Caty iyice şüpheye düştüğü halde daha fazla soru sormadı. Dominic "Nedense ben ondan hiç hoşlanmadım" dedi açıkça. "Bunu sana daha öncede söyledim.Umarım Jade ne yaptığını biliyordur."

"Bundan eminim." Caty sinirlenmişti.Eğer Dominic bir şey biliyorsa açıkça söylemesi gerekirdi.Ann konusunda da böyle huzursuzluk çıkarmış ve Caty'yi zor durumda bırakmıştı.Acaba David'e olan bu kızgınlığıda mı kendi sorunlarından kaynaklanıyordu? "Onlar iyi anlaşıyorlar.Bunu sende göreceksin." Dedi.Onun ağzından laf almak için hep bir takım yollara baş vurması gerekiyordu. "Buna memnun oldum." Caty birden Dominic'in bu konuyu eskisi kadar önemsemediğini fark etti.David'in kötü yanını biliyorsa da artık söylemeyecekti. Caty belki de böyle bir şey yoktur diye avuttu kendini.Jade ile David arasında hiçbir sorun görünmüyordu.Ama Dominic2in sorunları olduğu muhakkaktı.

ONUNCU BÖLÜM

"Ne kadar etkileyici bir erkek" Jade Dominic'i çok beğenmişti.Belki Dominic çok etkileyici bir erkekti ama çok zor bir insandı.Jade ile David'in evliliklerine tepkisine bakılırsa bir bulmaca ile daha karşı karşıyaydı Caty. Öte yandan Dominic ve Jade çok iyi anlaşmışlar sohbet ediyorlardı.Öğle yemeği sırasında Caty bu sorunu unutmuştu bile. Jade ile yukarıda eşyalarını yerleştirirken yine aklına aynı konu geldi.Dominic'in bu konudan neden bu kadar rahatsız olduğunu anlayamıyordu bir türlü. Jade "David onu gerçekten çok beğeniyor" diye laf açınca Caty'nin aklı iyice karıştı. David ona saygı duyuyor olabilirdi,çünkü iş hayatında ki başarısı su götürmez bir gerçektir.Ama geçmiş hakkında kimse bir şey bilmiyordu.Caty'de bu konuyu fazla kurcalamamaya kararlıydı.Bir kaç gün sonra ayrılacağı bu adamın geçmişini araştırması neye yarayacaktı ki? Zaten duygusallıktan nefret eden bir adamdı.O yüzden de Caty onun derinine inmemeye karar verdi. Jade ile konuşmalara sürüp giderken arkadaşı asıl konuya girdi. "Ama onu seviyorsun." Caty arkadaşına şaşkın,şaşkın baktı.Demek ki duyguları dışarıdan anlaşılabilirdi.Ama o b u konuyu kendine saklamaya kararlıydı.Jade'nin bu soruyu açıkça sorması da şaşırtmıştı Caty'yi.Jade çekingen bir insandı ama Caty'nin suratının asılmasına rağmen üsteledi. "Senin neler hissettiğini anlamam için söyle ikinize bakmam yeterli oldu." "Sence benim hakkımda ne düşünüyor?" "Söymek kolay değil.Pek duygularını dışa vuran biri değil." "Kesinlikle" Caty yerleşmeyi bırakarak yatağın üstüne çöktü.Bu konuşmanın devam etmesini istiyordu,buna ne kadar ihtiyacı olduğunun kendisi bile farkında değildi demek. Jade yanına oturdu. "Şu birkaç günde neler oldu?" diye sordu tereddütle. "Her şey ve hiçbir şey." Caty'nin gözleri doldu. "Bu sana bir şey ifade ediyor mu?"

"Sanırım" diye cevap verdi arkadaşı.

"Ne olduysa oldu ve bitti" deyip ağlamaya başladı Caty.

"Emin misin?"

"Evet?"

"Ama onun düşüncelerini bilmiyoruz."

"En azından ilişkimizin bir bölümü bitti.Artık onunla çalışmıyorum."

Jade ilgiyle baktı. "İşte bu yeni bir gelişme.Ne zaman karar verdin?"

"Noel fiyaskosundan önce oldu."

Jade şaşırmişti. "Öyleyse neden seni getirmek istedi."

Caty yüzünü buruşturdu. "Bunu ben bile anlamış değilim ki bir başkasına anlatabileyim."

Jade düşünceli,düşünceli "Hımm" dedi. "Bu çok ilginç."

"Boşuna yorum yapmaya kalkma.Dominic'in kendi kuralları içinde neyi niçin yaptığını kimse bilemez.O bir şey yapmaya karar vermiş ve yapmıştır.Onu yorumlamaya ve sorgulamaya kimsenin hakkı olmadığını düşünür.Daha doğrusu davranışının şu yada bu şekilde algılanması hoşuna gitmez.Her şey kendi bildiği gibidir."

"Ama çok garip.İnsan karşısında kinin de duygularını hesaba katmalıdır."

Caty başını salladı. "Evet ama geçen yıllar boyunca onun ne kadar anlaşılabilir bir insan olduğunu gördüm" dedi. Caty bu konuyu deşmekten korkarcasına hemen ayağa kalktı. "Hadi yerleştirme işini bitirelim.David sıkılıp bizim için arama ekibi göndermeden aşağı inelim.Senden ayrı kalmaya tahammülü olmadığını gözlerinden anlıyorum."

Jade kızarak "Bu duygu karşılıklı" diyerek utangaç bir tavırla kabul etti. "Ama sen iyi değilsin..."

Caty tüm içtenliğiyle "İyi değilim ama gayret edeceğim" dedi.

"Emin misin?"

"Hayır" diye kabul etti Caty. "Ama gayret etmek zorundayım."

"Yardıma ihtiyacın olduğunda bana mutlaka haber ver.Ve şundan emin olmalısın ki yardıma ihtiyacın olduğunu hissettiğinde David'de yanında olacaktır."

"Eminim buna bayılacaktır."

Jade buna karşı çıktı. " Ama David sana çok değer verir.Bunu biliyor olmalısın."

"Biliyorum ve bende ona değer veriyorum.Ama bu konuda bana sadece meraktan yardım edecektir.Kimbilir eline fırsat geçince nasıl canıma okuyacaktır."

Jade kahkaha atarak Caty'ı onayladı. "Evet ama ona iyi davranmasını öğreteceğim.Söz veriyorum."

Caty diğerlerinin yanına döndüklerinde haklı olduğunu gördü.David Dominic'in yanına oturmuş bilgi almak için onu sıkıştırdığı her halinden belli oluyordu.Dominic'in surat halinden bu zorlamalardan sıkıldığı belli oluyordu.

Jade ve Caty birbirlerine baktılar.Bu gergin hali dağıtmak Jade'ye düştüğü için hemen David'in yanına gidip dizlerinin dibine oturdu.Jade çekingen olabilirdi ama insanları rahatlatmakta üzerine yoktu.Nitekim Dominic sakinleşmiş görünüyordu.Caty yeğenlerinin yanına gidip onlarla oynamaya başladı.

"İyi ki hediyelerimizi erkenden açmamışız" Peter Caty'e gülümsedi. "Sensiz Noel olmazdı."

Caty'nin kalbi yeğenlerinin sözleriyle sarsıldı ve elinde olmadan dönüp Dominic'e baktı.Onun yüzünde ki tuhaf ifadeyi yakaladı.Dominic sanki o an duygusallaşmıştı.Bu inanılması imkansız bir şeydi.

Belki de inanılmaz değildi.Bir ailenin içinde olmak ve sıcaklığı hissetmek Dominic'in alışık olduğu bir şey değildi.Belki de böyle bir ortamda bulunmak onu duygusallaştırmıştı.

"Oyuncaklar bizim zamanımızdakilerden çok değişik." Simon çocukların bir uzay istasyonu kurmalarını izlerken Dominic'e söylemişti bu sözleri.

Caty dikkatle Dominic'in hareketlerini izledi.Ailesini kaybettiğinde yeğenlerinin yaşlarında olmalıydı.

"Evet çok değişikti" diye mırıldandı Dominic.

"Gel bize yardım et." James utangaç bir tavırla davet etmişti Dominic'i.

Caty Dominic'in ilgi odağı haline gelmekten rahatsız olduğunu hissetti.Ama hiçbir şey söylemeden çocukların yanına doğru kayd.

Üçü bir arada istasyonu kurdular.Caty bir ara Dominic'in James'e "Teyzeniz Caty burada kaldığı sürece bende burada kalırım" dediğini duyunca içini bir mutluluk kapladı.

Dominic onun burada kalacağını biliyordu.En azından işe dönmeyeceğini biliyordu.Caty'nin çocuklarla arası iyiydi,Dominic'de çocuklarla köprü kurarak strateji belirlemişti.

Aslında Dominic'in hayatı boyunca böyle oturup çocuklarla oyun oynadığını düşünemiyordu.

"Ne kadar evcil adam"

David Peny'ye çay için yardım ederken yine alay ediyordu.

Caty bunu duymuş David bunu fark edince sanki başka bir şeyden bahsediyormuş gibi lafı

değiştirmişti.

Dominic ise o sırada Peter ile yere uzanmış onun tren setini kuruyordu.

Caty David ile Peny'nin arasına girerek Dominic'i savundu. "Neden olmadın ki?"

"Sen en son onu ne zaman trenlerle oynarken gördün?Hep böyle çocuklarla kaynaşır mı?"

"David?" Peny araya girmek istedi. "Bunda ne kötölük var?"

Davi alaya devam etti. "Tam tersi,gözlerim yaşardı.Ne kadar dokunaklı değil mi?"

Caty ile Peny birbirlerine bakarak iç çektiler.Ve Caty mutfaktan bir şey almış gibi yapıp salona

dönerken David'in "Dominic tam bir centilmen" dediğini duydu.

Caty "Çok az erkek böyledir" diye kapıdan cevabını yetiştirdi.

David "Ben centilmen olamam tabi" diyerek hemen cevabı yapıştırdı.

Peny bu konuşmalardan rahatsız olmuştu. "Hadi Siz ikiniz biraz iş yapın bakayım" dedi. "Herkes yemeği bekliyor.Çok istiyorsanız bunları yazlı konuşursunuz."

Ama David daha sonra Caty ile yalnız konuşma şansını yakalayamadı.Jade ile bir yere gitmeleri gerektiğini hatırlayınca Caty rahat bir soluk aldı.

Dominic bütün akşam boyunca aynı karakteri oynadı.Memnun ama sessiz.Peny ve Simon çocuklara iyi geceler demek için yukarı çıktıklarında baş başa kaldılar.Dominic yumuşacakça "Çok iyi bir ailen var" dedi.

Onunla yalnız kalmak Caty'i rahatsız etmişti. "Bence de öyle" dedi.

Dominic de rahatsız görünüyordu. "Ben istiyorum ki.." diye bir şey söyleyecek oldu ama kendinden emin görđnmüyordu.

"Evet" dedi Caty onu cesaretlendirmek için.

Dominic derin bir soluk aldı. "Ben sana teşekkür etmek istiyorum."

Caty şaşırmişti. "Teşekkür etmek mi?Ama ne için?"

"Bu gün için." Dominic Caty'nin gözlerinin içine bakamıyordu. "Bunu seninle paylaşmama izin verdiğin için."

"Peny ve Simon..."

Dominic hemen atıldı. "Beni davet etmekle büyük nezaket gösterdiler.Ama ben sana Noel'i benimle paylaştığın için teşekkür ediyorum."

Caty başını iki yana salladı. "Ne demek istediğini anlamıyorum.Peny ve Simon seni misafir etmekten çok memnun."

Dominic "Sanırım anlıyorsun da anlamamazlıktan geliyorsun" dedi." Günah çıkarır gibi,çok büyük itiraflarda bulunur gibi sıkıntı içindeydi. "Bu gün benim için çok önemliydi,söyleyebileceğimden çok daha fazla."

Caty onu böyle görmeye dayanamıyordu;bu onun tanıdığı Dominic değildi.Yoksa o kibirli Dominic'i mi tercih ediyordu.?

Dominic onu yüz ifadesini görünce hiç güleceği yokken dudakları kıvrılıverdi. "Korkma Caty,sınırı aşmam."

Caty bu adamı tanımakta gerçekten güçlük çekiyordu.

"Sen çok özel bir kadınsın Caty." Konuşurken gözleri onun yüzünü tarıyordu. "Galiba her zaman öyle düşündüm ama söylemekten korktum ve kaçtım."

"Dominic..."

"Bu konuda şimdilik daha fazla konuşabileceğimi sanmıyorum Caty.Düşünmem gereken o kadar çok şey var ki...yani bunu yeterince açıklayamam."Caty'nin yüzünü ellerinin arasına aldı. " Dünyam temelinden sarsılıyor Caty ve bu benim alışık olduğum bir durum değil."

Yaşlar Caty'nin dumanlı gözlerine doldu.Ona yardım edebilmeyi çok isterdi ama bunu yapamayacağını biliyordu.Dominic alnını onun alnına dayayarak gözlerinin içine baktı. "Sana çok şey borçluyum."

"Dominic!" Caty bir an onu anlar gibi oluyor sonra kafasındakileri çözemiyordu.

"Sana söyledim korkma"

"Ama"

Dominic yavaşça onun burnuna dokundu. "Korkma dedim ya"

"Ama seni mutsuz görmeye dayanamıyorum."

"Biliyorum ama inan uzun zamandır olduğumdan daha az mutsuzum."

Caty onun şuanda hiç yaşamadığı bir duygusallığı yaşadığını anlayabiliyordu.Ama burada mutlu yada mutsuz olamadığını çözemiyordu.Caty Dominic'in yüz ifadesinden düşüncelerini çözmeye çalıştı ama hiçbir şey anlaşılmıyordu.Birden gerçeğin farkına vardı.Dominic gidecekti.

FİNAL

"Gitmiyorsun Değil mi?" diye korkuyla sordu.

"Sabahleyin" diye yavaşça açıkladı. "Beni sen iyi tanırsın.Bunu ben daha önce nasıl anlayamadım merak ediyorum."

Dominic'in konuşmalarından ve hareketlerinden anladığına göre gidiyordu.Hayatından tamamen mi çıkıyordu yoksa onu tekrar görecek miydi?

Dominic bu soruyu onun gözlerinden okuyarak "Devamlı temas halinde olacağım" diye söz verdi.

Bu Dominic'in şuan kadar ki davranışlarından çok daha fazla şey ifade ediyordu ve Dominic şuan da tahmin edilmez bir şekilde hareket ediyordu.Onu daha fazla zorlamadı.

"Burada çok güzel vakit geçirdik" dedi sadece.

"Evet ama benim aklımı daha da karıştırdı."

Bu Caty'nin Dominic'e yakıştıramayacağı bir durumdu.

"İnanılmaz Değil mi?" diyerek Dominic bir nevi kendiyile dalga geçti.

"Öyle bir şey demedim."

"Ben dedim." Parmaklarını Caty'nin dudaklarına dokundurdu. "Kocamış kurt örneği..."

"Hooop,bir şeyleri mi engelliyoruz acaba." David en masum haliyle kapıda duruyordu.Jade'de yanındaydı.

Dominic bir kolu Caty'nin omzunda yavaşça döndü. "Hiç de değil" diyerek sakin bir şekilde cevap verdi.Kolunu Caty'nin omzundan çekmemişti.

"Emin misin?" David Jade'nin giderek artan rahatsızlığına rağmen ısrara devam ediyordu.

"Kesinlikle" Dominic David'in bu tavrından hiç rahatsız olmamışcasına konuşuyordu.

"Tamam o zaman" David daha farklı bir tepki beklediğinden aslında bozulmuştu ama belli etmemeye çalışarak "Jade ve ben bir şeyler içecektik" dedi. "Siz de bize katılmaz mısınız?"

Ama David rahatsız edici hareketlerine devam ettiği için tatsız bir gece geçirdiler.En sonunda Caty daha fazla dayanamayarak yorgun olduğunu söyleyerek izin istedi.

Aslında yorgun falan değildi.

Bir duş alıp geceliğini giydiğinde odanın kapısı çalındı.Bu akşam Jade ile daha fazla sır paylaşmak istemiyordu ama kapıyı açmazsa olmazdı.

Oysa kapının önünde ki Dominic'di.

Dominic boğuk bir sesle "Sana özel bir şekilde allahaismarladık demek istedim" dedi. "Çünkü yarın David bizi gözlüyor olacak."

"David'in yaptıkları için üzgünüm ama onun şaka anlayışı böylr işte."

"Caty gitmeden önce sana söylemek istediğim bir şey var. "Caty'nin yüreği ağzına gelmişti. "Evet" Dominic hala kapının önünde duruyordu.Rahatsız bir şekilde etrafa bakarak "İçeri girebilir miyim?" dedi.

Caty toparlanarak "Tabi,tabi" dedi ve geri çekilerek ona yol açtı.

Kapıyı Dominic kapadı. "Caty..." diye söze girecek oldu.

Nerden ve nasıl öfkeye kapıldıysa Caty "Sana hamile olma ihtimalim olmadığını söylemişim" diye bağırdı. "Korkmana gerek yok." Meydan okurcasına başını geri attı.

Dominic'in gözlerinde bir anda kıvılcımlar yanıp söndü. "Pekala bana söyleyeceksin."

"Hayır"

Dominic hırsla atıldı. "Ben buraya seninle tartışmaya gelmedim."

"Öyleyse neden geldin?"

"Sana teşekkür etmeye gelmişim."

Caty "Ne için?" diye bağırdı ama yumuşamıştı.

"Bir kadının bir erkeğe verebileceği en güzel hediyeyi verdiğin için.Oh Tanrım bu konuşma böyle olmamalıydı.Caty o gece hakkında konuşmadık bile.Bir kaç şey dışında konuşmadık bile.Oysa ben..."

"Hayır" diye çıkırdı.Caty'nin yanakları al,al olmuştu. "Konuşmak istemiyorum"

"Konuşmak mı istemiyorsun,yoksa konuşamaz mısın?Caty o anda inanmadım."

"Hayır dedim" diyerek Caty çıkırdarak haykırdı tekrar.

"Caty" Dominic ona yaklaştıkça Caty uzaklaştı.Gözleri yaşlarla dolmuş,sesi titriyordu.Dominic hem şaşkın hem mutlu "Oh Tanrım Caty" dedi. "Sen dünyada ki en güzel tek kadınsın!"

Caty onu öylesine istiyordu ki,aynı istek Dominic'in gözlerinde parladı ve dudakları birleşti.Tutku ikisini de sarınca hisleriyle hareket etmeye başladılar.

Caty'nin geceliği ayaklarının dibine düşünce Dominic'in vücudu sürtünmeye başladı.Bir yandan elbiselerini çıkarmaya çalışırken bir yandan da dudaklarıyla tutkuyla öpüyordu.

Ve sonra aralarında hiçbir şey kalmamışcasına tüm dünyayı unutup birbirlerinin oldular. Caty başını Dominic'in omzuna koymuş onun kolları arasında yatıyordu. Sevişmeleri bu defa çok farklı olmuştu. Caty için daha mutlu, Dominic içinse daha sıcak. Bu beklenmedik gelişme Caty'i allak bullak etmişti. Hiç bir şey konuşmıyor, Dominic'in yüzüne bakamıyordu. Bu olanların hiçbir şey değiştirmeyeceğini biliyordu. Dominic onun çenesini tutarak başını kaldırdı. "Sana hiç adil davranmadım." "Önemli değil."

Dominic onun alnını öperek "Tabi ki önemli" dedi. "Özür dilerim Caty, çok üzgünüm." Caty karşı çıkarak "Ama bunu bende istedim" diyerek kendi duygularını anlatmaya çalıştı. Dominic başını saldı ve yataktan kalmak üzere ondan uzaklaştı. "Gitmeliyim." "Dominic!"

Dominic kapıda durakladı. "Benim hakkımda kötü bir şey düşünmeye çalış." Onun hakkında kötü bir şey düşünmek mi? Bu nasıl yapabiliirdi ki? Onu seviyordu. Üstelik Dominic'in bütün sorunlarına rağmen onu seviyordu. Kapının kapandığını duyunca yaşlar gözünden oluk gibi boşalmaya başlamıştı. Ayrılığın bu kadar ıstırap verici olduğunu bilmiyordu. Caty ondan kaçmayı planlamıştı. Ama işler istediği gibi olmuyordu. Artık Dominic'den kaçmayı istemeyecek kadar onunla yakınlaşmıştı. Her zaman korktuğu şey Dominic'in aşkına karşılık vermemesi olmuştu ama o zaman aralarında bir şey olmamıştı. Şimdi aralarında olanlara rağmen Dominic ona bir karşılık vermiyordu. Caty bu yakınlığa hiç girmemeliydi. Ama ona böylesine aşıkken Dominic'e nasıl hayır diyebilirdi ki. Peki ama Dominic'in onunla olmak için sebebi neydi? Caty bunu hiçbir zaman öğrenemeyecekti.

Bundan Sonra ki günler çok monoton geçti. Caty ne işe girecek gücü kendisinde bulabiliyordu ne de bu mutlu insanlar arasında yaşayacak gücü. Yılbaşı gecesine kadar bekleyecekti. O geceden sonra kendisini toparlayacaktı. Bir aşk yüzünden kimsenin hayatının sonunun gelmediğine emindi. İlk günler hiç geçmiyor gibiydi. Caty hiçbir şeyle oyalanamıyordu. Ve boş kaldığı için de düşünceleri aynı şeylere dolaşıp geliyordu. Bu döngü içinden kurtulmanın tek yolu yeni bir işe girmekti. Bu kadar sıkıntının içinde bu kararı verdiği için mutluydu. Bu birkaç gün içinde Dominic'i düşünmesinde bir sakınca yoktu. Yılbaşından hemen sonra hayatına çeki düzen verecek güce kavuşacağına emindi nasıl olsa.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

"Ondan hiç haber aldın mı?"

Caty David'e azarlarçasına baktı. "Bu partinin tadını kaçırma lütfen" dedi asık bir suratla. David her zamanki alaylı tavırla. "Partiyi veren Jade ile benim" dedi. "Ve senin keyifli olmanı istiyoruz."

Dominic gittiğinden beri kimse ondan bir haber alamamıştı. Bunu David'de biliyor ve Caty'nin üstüne, üstüne gidiyordu. Caty aslında bu partiye gelmek istememişti ama Jade çok ısrar etmişti. Bu birlikte verdikleri ilk parti olduğu için Jade çok heyecanlıydı ve Caty onu yüz üstü bırakamazdı. Part oldukça kalabalık olacaktı, o yüzden Caty erken gelmişti. Caty partidekilerin çoğunu tanımamasına rağmen orada bulunmak istemiyordu. David'de onu tedirgin etmeye başlamıştı. Caty ondan bezmiş bir halde cevap verdi. "Hayır haber almadım."

"Bunu anlamıyorum."

Caty içini çekerek "Ben biliyorum" dedi. "Hem de çok iyi biliyorum."

"Bundan şüpheliyim Caty"

"Ama ben biliyorum." Caty göz yaşlarının görünmemesi için yüzünü sakladı. Geçen beş gündür çok ağlamıştı. Bunun bir yararı olmadığını biliyordu.

"Caty Dominic buradan ayrılmadan onunla uzun uzun konuştuk."

Caty bunu duyunca hiddetle döndü. "Ama bunu yapmamalıydın. Yani..." Sözü'nün devanımı getiremeyerek sustu.

"David bir şey biliyor muşcasına kafasını salladı. "O gece seninleydi ama bütün gece değil."

Caty'nin yanakları ateşten kızarmıştı.

David yavaş yavaş devam etti. "O gece sabaha kadar viski içip konuştuk."

"Dominic içmez" diye Caty söz söylemek için konuşmuştu. Onların konuşmuş olmalarından hoşlanmamıştı. Yada konuşmuş olduklarından korkuyordu.

"Dominic içmez ve az konuşur." David'in alaylı konuşması Caty'ı düşüncelerinden sıyrılmasına neden oldu. "Ama o gece ikisini de yaptığından emin olabilirsiniz."

"Ya"

"Ben düşündüm ve bu gece onu buraya davet ettim.Davetiyeyi postayla gönderdim.Cevap vermedi ama ben geleceğini sanmıştım."

Caty sesi titreyerek "David sence o gelirse de ben gidip onu görmeli miyim?"

"Evet"

Caty belki bu cevabı duymak istiyordu ama David'in bu kadar kesin konuşmasına şaşırmişti. "Evet mi?"

David sertçe tekrarladı. "Evet eğer o seninle iletişim kuramayacak kadar karmaşık duygular içindeyse yönlendirilmeye ihtiyacı var demektir."

"Ben ona nasıl yön verebilirim ki?"

"Bunu biliyorum.Dominic'de biliyor,sen de biliyorsun.Orada durup onu ellerinden kayıp gitmesine izin verme."

David nasıl bu kadar emin konuşabiliyor ve onu böyle ikna etmeye çalışabiliyordu?

"Ben...bunu yapamam."

David hiç duraksamadan "Yapabilirsin" dedi. "Dominic anlaşılması kolay bir adam değil ama o gece ona yaklaşabilmişim."

Caty alayla "Sarhoş kafadarlar" dedi.

David onun sözlerini hafife almasına kızmıştı. "Dominic'in sana ihtiyacı var Caty" dedi.

"Dominic'in kimseye ihtiyacı..." David'in gözlerinde gördüğü küçümseyici tavır susmasına neden oldu.

"Anlayamıyorum.Aklım karıştı."

"İhtiyacını itiraf etmek bazen aşktan daha zordur.Ve her iki duyguyu birden aynı insan için hissedince bu daha da imkansız bir hale gelir.Dominic uzun zaman yalnız yaşamış bir insan şimdi hayatına yeni bir insanın girmesi ölüm gibi geliyor,bu gerçeği kendisine bile itiraf edemiyor."

Caty Dominic'in böyle bir konuşmaya girebildiğine inanamıyordu.Kendisinin onun hayatında bu kadar önemli olabileceğine de anlayamıyordu.

"Ona iyi yıllar dilememin hiç kimseye sakıncası olmaz" diyerekelinden geldiğince mantıklı davranmaya çalıştı.İçinde ki ümit onu korkutuyordu.David'in ağzının içine bakarak ne cevap vereceğini merakla bekledi.

"Bence de öyle!" David göz kırptı. "Hazır gitmişken ona söyle.Gönderdiği adam iyi iş çıkarıyoır."

"Adam mı?" Şşkınlıkla kaşlarını çattı. "Ne adamı?"

"Paul Freeman.Biliyorsun burada bir matbaa işi kurdum.Dominic bana durumu açıkladıktan sonra da onu işe aldım."

Caty Freeman'ları merak ediyordu.Bu iki güçlü iş adamının bu konu hakkında konuşması çok güzeldi.

David kapıdan Jade'e seslenerek onu yanına çağırırdı. "Caty hepimizin adına iyi yıllar dilemek için Dominic'e gidiyor." Kolunu Jade'nin omzuna atarak Caty'e döndü. "Şampanya götürmeyi unutma."

Buz kovaşından bir şampanya alarak uzattı. "Bunun bizden olduğunu söylersin.Umarım tadını iyi çıkarırsınız."

"İyi şanslar" Jade arkadaşını yanağından öperek kapıdan uğurladı.

Caty Dominic'in dairesinin kapısına giderken kulağında arkadaşının sözleri yankılanıyordu.

İyi şanslar.

Aslında bu iş için şanstın çok mucize gerekiyordu.

Ya Dominic bu gece oraya kendisinin de geleceğini düşünerek gelmediyse?Ya onu iyi karşılamazsa?

Sonunda ne olursa olsun diyerek bu düşünceleri kafasından attı.Başına ne gelirse gelsin oturup hiç gelmeyecek bir telefonu beklemekten daha iyidir,diye karar verdi.

En azından bu ziyaretten sonra ne olacağını anlayacaktı.İçinden onu evde bulamamayı diledi.

Ama yılbaşı gecesi ona geldiğine dair bir not bırakmalıydı acaba?Bu nota ne yazabilirdi?Bütün bahaneleri sıralayacak değildi ya.

Apartmanın büyük meşe kapısı her zamankinden daha korkunç görünüyordu.Caty kapıyı çaldı.

İçeriden yanıt beklerken her tarafı titremeye başlamıştı.

Dominic kapıyı açtığında Caty'nin ilk düşüncesi onu ne kadar özlediği oldu.Dominic bu akşam siyah takımı ve bembeyaz gömleği ile büyün insanların aklını başından alacak kadar yakışıklı olmuştu.

"Dışarı çıkıyorsun herhalde" diyerek Caty hemen kendi durumunu kurtaracak bir şeyler söyledi.

Oysa Dominic ona bakarken gözleri ışıltılıydı.

"Jade ve David sana bunu gönderdiler." Elinde ki şampanyayı göstererek. "Sen gelmeyeceksin diye..." Dominic beklenmedik bir cevap verdi. "Ben de tam oraya gitmek üzereydim."

"Oh!" Caty şaşırmişti.

Dominic yavaşça ekledi. "Seni görmek için."

"Oh" Caty bu kez iyice şaşırmişti.İlgiyle sordu. "Nasılsın?"

"İyiyim" Halbuki herkes onun renginin solduğunu döylüyordu.

Dominic "Ben iyi değilim" dedi.

Oysa tam tersine Caty onu şimdiki kadar bu güçlü ve sağlıklı görmemişti.

"İçeri gel." Onu nazikçe kolundan tuttu ve antreye girdiler.

"Sana bir şey sormak istiyorum."

"Eğer bebekle ilgiliyse..."

"Bu konuyu kapatamaz mısınız?" diye Dominic onu kızgınlıkla azarladı.

Caty konuyu açıklığa kavuşturmak istedi. "Yani kesinlikle öyle bir şey yok diyecektim."

"Pekala yok.Ama olsun yada olmasın konuşmak istediklerimin bununla bir ilgisi yok."

Caty kendini bir kanepeye atarak paltosunu kanepeye bıraktı.

"Bazen keşke sigara içseydim diyorum" Dominic ellerini nereye koyacağını bilemez halde mırıldanıyordu.

Caty ummadığı kaadri iyi karşılandığına mutlu olmuştu ama şimdi Dominic'in huzursuz halleri keyfini kaçırdı.

"Seni rahatsız ettiysem..."

"Caty saçmalama.Ben hiçbir zaman rahat bir insan olmadım ki.Belki en çok senin yanında rahat olmam gerek ama..."

Ama Caty ilişkilerini öyle bir hale sokmuştu ki,bu artık iş ilişkisini aşmıştı.Dominic bir anda onu kollarından tuttu ve önünde diz çöktü. "Dinle Caty seninle konuşmak ihtiyacımdayım.Hiç kimseyle konuşmadığım şeyleri seninle konuşmak istiyorum.Bunları yalnız kaldığım zaman içinde çok düşündüm ve kendimi analiz etmeye çalıştım.Sanırım bir noktaya kadar da başardım.Ama sende her şeyi anlamamı istiyorum"

Caty ne yapacağını bilmez bir halde onun ellerine sarıldı ve yanında oturması için yerden kaldırmaya çalıştı. "Dominic her şeyi dinlemek istiyorum."

Dominic onun yanına oturdu.Yan yana birbirlerine sarılmışlardı ve birbirlerinin yüzlerine

bakmıyorlardı.Dominic kendi kendine konuşur gibi anlatmaya başladı. "Annemin beni ve babamı

bırakıp gittiği Noel'de babamı onu getirmeye çalışırken ikisi birlikte trafik kazasında öldüler."

Annemin onu terk ettiği zamanı Caty doğru tahmin etmişti demek.Ama Dominic'in konuşmak için kıvrandığını hissederek araya girmede.

"Beni babamın kız kardeşi büyüttü.Her zaman ona yük olduğumu hatırlatan huysuz bir kadındı.Ama en azından hayattaki bazı temek şeyleri bana sağlamayı görev kabul etmişti.İşte bu yüzden hayatımda hiç kimseye parasal olarak bağlı kalmayacağıma yemin ettim."

Caty onun kendini bu kadar işe vermesini bir nedeni olduğunu biliyordu ama bunun ne olduğunu anlayamamıştı.

Dominic derin bir nefes alıp tekrar konuşmaya başladı. "Ama o küçük eve gelinceye kadar geçmişimin beni ne kadar etkilediğinin farkına varmamıştım."

Caty Freemanlara yaptıkları için teşekkürün tam zamanı diye düşündü ama Dominic'in anlatacaklarını kesmek istemedi. "Bu sefer Ann'e karşı cephe aldım...oh tanrım kadın ne kadar umutsuzdu.Benim annemin de böyle bir kriz geçirip geçirmediğini nereden bilebilirim ki?Eğer geçirmediyse bile sekiz yaş böyle bir kararı vermek için yeterli değil.Babamı onu tekrar geri getirmeye çalışacak kadar çok seviyordu.Belki de geri dönerlerken kaza geçirmişlerdi..Anneme çok haksılık yapıyorum belki diye ilk kez düşünmeye başladım."

Anlaşılan Dominic'in düşünüp çözümlemesi gereken sorunlar sadece Caty ile ilgili değildi.Gerçekten müthiş bir duygu karmaşası içindeydi ve günlerdir onu aramamakta haklıydı.Caty'nin içinde açan umut çiçekleri büyümeye başlamıştı.

Dominic yavaşça "Ann'e haksızlık ettiğimi düşünerek onlar için bir şeyler yapmam gerektiğini

düşündüm" dedi. "Ve önyargılarım yüzünden hayatımı nasıl cehenneme çevirdiğimi,,neler kaçırdığımı görmeye başladım.Bana hak vercek misin?" Umutla Caty'e bakıyordu.

Caty'nin kalbi hopladı. "Nasıl?"

"Kadınlar hayatım boyunca benim için hiçbir önem taşımadı.Hatta annem yüzünden kadınlardan nefret ettiğimi bile söyleyebilirim.Ne kadar yanlış bir hayat sürdüğümü şimdi anlıyorum.İlk kez sensiz bir Noel geçireceğim düşüncesi bana hüznü verdi ve düşünmeye başladım."

"Bensiz bir Noel'mi?" Caty şaşkınlıkla onun sözünü kesti.

"Caty seninle çalışmaya başladığımızdan beri hayatımda öyle bir yer doldurmuşsun kibunu çok geç anladım.Senin Noel'i geçirmek için izin istemen üzerine ilk kez senin yokluğunun ne olduğunu fark ettim.Ve sana duyduğum ihtiyacı hissettim.Bu duygulardan birinin de kıskançlık olduğunu sonradan gördüm.David'in de Devon'da olacağını söylediğinde Jade ile evleneceklerinden bahsetmemiştin.Ben de..."

"Dominic olamaz!"

"Zaten benimle çalışmayacağını duyduğumda yeterince kötü olmuştum ama beni bir başka erkek için terk ediyor gibiydin.Daha önce hiç kıskançlık nedir bilmezdim.Seni Devon'a götürmek istediğimde niyetim neydi,onu da bilemiyorum.Sadece senden ayrılamayacağımı hissetmişim..hele kavgalı olarak" Dominic tekrar onun önüne çömeldi. "Ailemi kaybettikten sonra kimseyi sevmeyeceğime yemin ettim ama,Caty sensiz hayatı düşünmek bile beni mahvediyor.Hele senin o sıcaklığını tattıktan sonra." Caty'nin elini tuttu. "Bir haftadır bunu için cesaret topluyorum Caty."

Dominic'in sesinde hiç kibir yoktu.Caty" Seni beş senedir seviyorum Dominic"dedi.

"Öyleyse neden?"

"Neden seni terk ettim diye soracaksın değil mi?Beni de seni sevmek mahvediyordu."

Dominic gözlerini kapayarak "Tanrım" diye mırıldandı. "Ben sadece bir haftadır bu belirsizliğin içindeyim ve kafamda ki diğer şeyleri toparlamaya çalışırken bunun ne kadar acı verdiğini anladım,buna sen nasıl dayandın?"

"Başka şansım yoktu."

"Ama şimdi?" Dominic meraklı gözlerle ona baktı.

Caty dudaklarını ıslattı. "Bu sana bağlı."

"O halde Dabid'in şampanyasını geleceğimiz şerefine içebiliriz.Eğer benimle evlenirsen?"

"Bu harika bir teklif" diye Caty güldü.

Dominic onu kendisine çekerek başını saçlarına gömdü. "O kadar korkmuştum ki."

Caty "Ben de" derken kendi kendine demek mucizeler de gerçekleşebiliyormuş diye düşünüyordu.

SON SÖZ

"Tekrar vaftiz babası olmak nasıl bir duygu?"

Pazar kahvaltısı sırasında Caty Dominic ile dalga geçiyordu.Karlı Noel'den bu yana bir yıl dolmak üzereydi.Jade ve David'in evlendiği kilisede bir hafta sonra Caty ve Dominic evlenmişti.

O gün David ve Jade'nin kızları Lia Sara'nın vaftiz töreni vardı.Üç ay önce Freman'ların oğullarının vaftiz töreni için çağırılmışlardı.

"Müthiş" dedi Dominic. "Ya vaftiz annesi olmak nasıl bir duygu?"

"Bizim anne baba olmamızdan daha müthiş değil bence" dedi.

Caty evli oldukları onbir ay boyunca Dominic2in aşkından hiç şüphe duymamıştı.Onun böyle sıcak bir insan olacağını hiç düşünmemişti.Pek kolay olmamıştı ama Caty zaten kolay olacağını düşünmemişti.Dominic tarafından sevmek ve onu sevmek çok zor bir işti ve bu zorluğa değecek kadar da güzeldi.

"O gün gelince baş ederiz herhalde değil mi?" Dominic'in yüzü birden aydınlanmıştı.

Caty masanın etrafında dolanarak ona sarıldı. "Bunu sana söylemek için uygun zamanı kolluyordum."

"Nasıl yani?Neyi?" Dominic Caty'î dizlerinin üzerine oturttu.

"Dominic sane hep hamile kalmamdan korkmamamı söyledim hatırlıyor musun?Şimdi ise hamile olduğumu söylemek zorundayım."

"İnanamıyorum!" Hemen arkasından ekledi. "Sen mutlu musun?"

Caty ona gözlerini kırpmadan baktı. "Çok mutluyum!"

"Bana o kadar çok şey verdin ki Caty."

"İkimiz de birbirimize çok şey verdik" diye ekleyerek parmaklarını onun dudaklarına götürdü. "Ve şimdide birbirimize verdiğimiz mutluluğumuzu paylaşacak bir bebeğimiz olacak."

Evet mucizeler gerçekleşebiliyordu!

SONNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN